

ilerici YURTSEVER gençlik

sayı: 29
yıl : 2
10 Ocak 1977
250 KRŞ

18 yaşında seçme hakkının yasalaşması için demokratik örgütler eylem birliği yapmalıdır !

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

18 YAŞINDA SEÇME HAKKI YASALAŞMALIDIR

Gençlik hareketinin bugünkü aşamasında, can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması sorunu, diğer tüm sorunların önüne geçmiştir. Ve şimdiye dek hiç bir gençlik sorunu halkımızın demokratik savaşımı ile bu denli içiçe geçmemiştir. Can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması için faşist MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılması, gerici faşist karması MC'nin yıkılmasının zorunluluğu, bunu göstermektedir. Çünkü bu zorunluluklar aynı zamanda halkımızın demokrasi savaşımının önündeki engellerin kaldırılması açısındanda derin bir anlamı ifade etmektedirler.

Can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması sorununun bu denli ağırlık kazanması, tüm diğer sorunların önüne geçmesi, diğer gençlik sorunlarının önemsenmemesi gibi yanlış bir sonucu doğurmamalıdır. Görünen odur ki bugün böylesine yanlış bir kanı gençlik kitlesi içerisinde ve demokratik kamuoyunda bir ölçüde yerleşebilmiştir. Geçtiğimiz günlerde meclis komisyonlarında başlanan 18 yaşında seçme hakkı tartışmalarının basında çok küçük bir haberle geçiştirilmesi ve bu konuda demokratik kamuoyundan en küçük bir tepkinin gelmemesi, bunun kanıtıdır.

Halbuki, 18 yaşında seçme hakkının yasalaşması sorunu içinde bulunduğumuz günlerde dirimsel bir öneme sahiptir. Çünkü önümüzdeki Ekim ayında genel seçimler vardır ve gerici faşist güçler 18-21 yaşları arasındaki yüzbinlerce gencin oy kullanma hakkını tanımamak için vargüçleriyle direnmektedirler. Meclis komisyonlarında görüşülmeye başlanan 18 yaşında seçme hakkı tanınması konusundaki yasa tasarısının başta AP olmak üzere diğer gerici partilerce engellenmeye çalışılması bunu göstermektedir. Ayrıca bu güçler, yurt dışındaki işçilerimizin oy hakkını tanımamak için de aynı direnci göstermektedirler.

Gerici güçlerin bu çabaları anlaşılabilir bir şeydir. Çünkü, 18-21 yaşları arasındaki gençlerin ezici çoğunluğu halktan yana, emekten yanadır. Yine, yurtdışındaki işçilerimizin sınıfsal bilinci gelişmiştir. İşte bundan ötürü onlar 18 yaşında seçme hakkının yasalaşmasını ve yurt dışındaki işçilerimizin oy kullanmasını istemiyorlar. Çünkü bu hakların elde edilmesi ve kullanılması, gerici güçlerin kitle tabanını daralttığı oranda toplumsal hayatın demokratikleştirilmesinde ileri bir adımı teşkil edecektir. Kimilerinin ileri sürdüğü gibi, gençlerin önemli bir bölümü faşist ve yobaz iki partinin arkasına takılmayacaktır. Bu iki gerici siyasal örgüte kapılanan gençler daima küçük bir oranı teşkil etmiştir ve gençlik kitlesi hiç bir zaman gerici güçler için bir kitle tabanı olmayacaktır.

İlerici gençliğin yayın organı olma görevini üstlenen İlerici Yurtsever Gençlik, gençliğin bu dirimsel sorununa ağırlık verecek, tüm demokratik güç ve kuruluşları bu doğrultuda harekete geçirmek için savaşımını şiddetlendirecektir. Egemen güçler ve politik karargâhı MC, 18 yaşında idam ettikleri gençlere seçme hakkını tanımamak için direniyorlar. Bizde bu hakkı elde etmek için direniyoruz. Savaşı biz kazanacağız. HODRİ MEYDAN !

ADANA İTİA'DA FAŞİSTLEŞTİRME ÇABALARI SÜRÜYOR

Adana İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi (A.İ.T.İ.A.)'nde faşist baskılar alabildiğine yoğunlaştı. Faşist komandolar her iki - üç günde bir toplantı, seminer v.b. yaparak okulda bulunan ve henüz yeterli siyasi bilinçten yoksun olan arkadaşları yanlarına çekmek istiyorlar. Yapılan toplantılarda, seminerlerde öğrencilerin şövenist duyguları körükleniyor, ırkçı - turancı görüşlerinin propagandasını yapıyorlar. Ders aralarında çeşitli faşist marşlar söyleyen komandolar bu yolla okulun ilerici öğrencilerinin morallerini bozmak, onları yıldırmak istiyorlar. Fakat şu ana kadar öğrencilerin ezici çoğunluğunun desteğini görememişlerdir. Bunun verdiği hırçınlıkla yaptıkları toplantılara öğrenci arkadaşların gelmesini zorunlu kılıyorlar. Toplantı gün ve saati ilân ediyor, «Tüm arkadaşların gelmeleri önemle duyurulur. Gelmeyenlerin mazereti kabul edilmez» diyorlar.

Okula «Tercüman, Hergün, Ortadoğu v.b. gerici ve faşist gazetelerden başka gazetelerin getirilmesini yasaklamışlardır. İlerici bir gazete getirenlerin okula giremeyeceklerini söyleyip tehditler savuruyorlar. Sıralara bozkurt resimleri çizip çeşitli faşist sloganlar yazıyorlar. Bunlardan başka okulda hergün «Hasret» ve «Genç Arkadaş» gibi faşist haftalık dergiler satıyorlar.

Görüldüğü gibi A.İ.T.İ.A.'nın durumu diğer yüksek okulların durumundan farklı değildir. Sırtlarını gerici - faşist MC'ye dayayan Ülkü Ocaklı, MHP'li komandolar işgal eylemlerini ve faşist saldırılarını alabildiğine yoğun olarak sürdürmektedirler. Fakat ilerici, yurtsever öğrencilerin direncini kıramıyorlar. İlerici öğrenciler, faşist çemberi kırabilmek için tüm öğrencilerin anti - faşist birliğini sağlamaya çalışıyorlar, bunu faşist MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılması, MC'nin yıkılması hedefi ile birleştiriyorlar.

İGD, «İYÖD Başkanı P. Güven'e yapılan işkence insanlık dışıdır»

Son günlerde demokratik örgütler ve yöneticileri gerici faşist karması MC'nin ağır saldırılarına hedef olmaktadır. Demokratik örgütler kapatılmakta, yöneticileri düzenlenen oyunlarla tutuklanmakta, işkenceden geçirilmektedir. TÖB DER'in çeşitli yörelerdeki şubelerinin kapatılma

(Devamı 11. sayfada)

FAŞİSTLER İŞLEDİKLERİ CİNAYETLERİN HESABINI VERECEKLERDİR

Mustafa Verkaya'nın 27.12 1975 günü yakalanmasıyla ilgili GENÇ FENLİLER KÜLTÜR DERNEĞİ Başkanı Sabahattin Demircan'ın basına açıklaması :

Uzun süreden beri hakkında tutuklama kararı verilmiş olan saldırgan yuvası faşist Ü.O. eski başkanı M. Verkaya 27.12. 1976 günü Fen Fakültesinde yakalanıp tutuklanmıştı.

Edindiğimiz bilgilere göre faşist saldırganı yakalayan polisler hakkında kovuşturma açılmıştır.

Faşist karması MC'nin bütün devlet kurumlarını faşistleştirme politikası güvenlik kurumlarında alabildiğine yoğunlaştığı bu olayla bir kez daha açık olarak görülmüştür.

G. F. K. D. olarak bu faşistleştirme politikasını protesto ediyor ve bu gibi olaylar karşısında bütün demokratik kuruluşların seslerini yükseltmelerini istiyoruz.

FAŞİST SALDIRILAR MÜCADELEMİZİ DURDURAMAZ

5.1.1977 günü Fen Fakültesinde çıkan olaylarla ilgili GENÇ FENLİLER KÜLTÜR DERNEĞİ başkanı Sabahattin DEMİRCAN basına şu açıklamayı yapmıştır:

«5.1.1977 çarşamba günü sabah erken saatlerde okula giren bir grup faşist, daha sonra derslere girmek için gelen ilerici devrimci öğrencilere, polisin kapıda aldığı «sıkı» önlemlere karşın muşta, bıçak ve sopalarla saldırmışlardır. Fakat orada bulunan ilerici devrimci öğrencilerin yığınsal bir şekilde karşı koymalarıyla saldırı püskürtülmüştür. Bu arada faşist komandolarla birlikte polisin de ilerici öğrencilere saldırısı, polisin tarafsız olmadığını bir kez daha açık olarak göstermiştir.

Esas gücünü MC'den alan 10-15 kişilik bir grup faşist zorbanın içinde binlerce kişinin okuduğu Fen Fakültesindeki öğrenimi engellemelerini protesto ediyoruz.

Üniversite özerkliğine ve tarafsızlığa leke süren polisin, okul içinden çıkarılması ve öğrenimin bir avuç faşist saldırgan tarafından engellenmemesi için bütün gücümüzle, sonuna kadar mücadele edeceğimizi bildiririz.»

LÜLEBURGAZ KÜLTÜR DERNEĞİ YASALARA AYKIRI OLARAK KAPATILDI

Gazetemiz üzerindeki baskılar yoğun bir biçimde sürüdürülüyor. Baskılar gazete dağıtımından tutun da, toplatılmaya kadar vardırılıyor, Anadolu'nun çeşitli yörelerinde işgüzar görevlilerin gazetemize koydukları ikinci ambargo ise işin cabası. Bu anti - demokratik uygulamanın en son örneği Lüleburgaz Kültür Derneğinin gazetemiz «İLERİCİ Yurtsever Gençlik 25. sayı İstanbulda toplatıldı» denilerek 15 gün süre ile kapatılması olmuştur. Halen dernek üyesi iki arkadaş gözaltında bulunmaktadır.

Gerçekte 25. sayımız toplatılmamıştır, toplatılma ile ilgili herhangi bir karar da yoktur.

Bu işgüzar görevliler gazetemizi engellemekle, gazetemizi satan dağıtan arkadaşlarımızı gözaltına almakla, sırf İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK'i bulundurdukları için dernek kapatmakla ne yapacaklarını umuyorlar? Eğer gazetemizi güçsüz düşüreceklerini, yayınlanmasını engelleyebileceklerini sanıyorlarsa aldanmaktadırlar. İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK okuyucularından aldığı güçle, korkmadan, yılmadan; ilerlemeden, barıştan ve demokrasiden yana savaşımını sürdürecektir.

Yasalara aykırı olarak kapatılan Lüleburgaz Kültür Derneği hemen açılmalı, gözaltında tutulan dernek üyesi ilerici, yurtsever iki genç serbest bırakılmalıdır!

— DUYURU —

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK. 1. YIL Anketine daha geniş katılmayı sağlamak için, katılma süresini 1 Şubat 1977'ye kadar uzatıyoruz.

MAOCULAR, ESKİŞEHİR KİMYA MÜHENDİSLERİ DERNEĞİNİN KONGRESİNE SALDIRDILAR.

Maocu bozguncuların ilerici gençler, demokratik kuruluşlar üzerindeki saldırıları devam ediyor. Son olarak Eskişehir Kimya Mühendisleri Derneğinin kongresinde olanları kongre üyesi ilerici arkadaşlar gazetemize özel olarak şöyle açıkladılar :

«Kimya Mühendisleri Derneğinin 26 Aralık 1976 günü kongresi yapılacak idi. Maocu bozguncular dernekte güçsüz olduklarını bildiklerinden kongreyi iptal ettirmek, giderek derneğimizi kapattırmak için aynı gün derneğimizi basıp dernek defterlerimizi, bağış ve ödenti makbuzlarımızı çalmışlardır. Nitekim defterler ancak kongre anında getirildi. Gelişen olaylardan defterlerde bir takım tahrifatlar yapıldığı anlaşıldı. Kongre gündeminde yapılan yoklamadan sonra maocular genel kurul üyesi olmayan bir kaç arkadaşlarını zorla kongreye almak istediler. Yönetim kurulu onların alınan karar gereğince genel kurul üyesi olamayacağını çünkü onların saptanan tarihten sonra üye olanlar ve ödentilerini vermeyenler olduklarını söylediler. Maocu hainler bundan sonra da küfretmeye ve kavga etmeye başladılar. Ancak umduklarını bulamayıp kitleden tecrit oldular. Bu olaylardan sonra polis dernek başkanını alıp götürdü ve kongrenin iptal edildiğini söyledi. Daha sonra dernek başkanı serbest bırakıldı.»

Bu olay genel demokrasi ve özgürlük savaşımına ihanet içinde olan maoculuk çizgisinin gerici yüzünü bir kez daha açığa vurmaktadır.

analarin babaların sabrı tükenmektedir

ORTAKLAR ÖĞRETMEN LİSESİ OLAYLARI

Aralık 1976 — «Yeni bir beden eğitimi öğretmeni geldi, adam sanki dayak atma hastası. Her dakika bir öğrenciyi dövmedikçe duramıyor.»

Kasım 1976 — «Kızlar yatakhane binasının giriş katını Eğitim Enstitüsünün kantini yaptılar. İçki, sigara içen, eğitimli komandolar, gece yatakhaneye giren kızlara omuz vuruyor, laf atıyor, küfrediyorlar. Bu durumu okul idaresine söylediğimizde :

— 'Onların statüsü liseden farklıdır, karışamayız.' şeklinde cevap alıyoruz. Dayanılmaz hale geldi.»

Aralık 1976 — «Derslerde, asil kan, bozkurtlar, ülkü, ülkücülük, milliyetçilik laflarından başka bir şey görmüyoruz. Zaten bu MC iktidarı bizim öğretmen olma hakkımızı elimizden geçen yıl almıştı, bir yüksek okula girmemiz şart. Böylesi ders öğretimiyle sonumuz nice olur?»

«Derste, iyi anlayamadığım bir konuyu sordum, '— Zaten sana ben göstereceğim, gelecek sene gene okursun bu sınıfta da aklın başına gelir. Ben bu sınıfa yıl sonunda yapacağımı bilirim' karşılığını aldım. Bu mudur öğretmenlik?»

1976 Aralık ortalarında gazeteler : «Ortaklar Öğretmen Lisesinde bu yıl seçilerek Eğitim Enstitüsüne alınan komandolar üç gündür öğrencileri kuşatıp dövüyorlar. Jandarma olayları yatıştırmak istediyse de okul müdürü içeriye almadı. Şimdi okul çevresini Jandarma kuşatmış, kapı ve bina giriş - çıkışları komandoların kontrolünde, gece - gündüz, Liseli kız ve erkek öğrenciler dövülüyor. 50 öğrenci okuldan kaçarak Söke Kaymakamına başvurup can güvenliği istediler.»

Bir öğrenci velisi olarak ilgililere soruyorum : Nedir bu olaylar? Kızlarımıza, oğullarımıza faşist sürülerin bu eziyetleri dayanılmaz hale geldi. Kendi sorunumuzu kendimiz halletme yoluna gitmeden tedbir alınmalıdır.

Üniversitelerde, yurtlarda, yollarda, fabrikalarda kan döken faşist komandolar! Kime ve neye hizmet ediyorsunuz? Elinizdeki bıçak, zincir, tabanca gibi silahları öncelikle sizi caniliklere sürükleyenlere çevirmelisiniz. Eğer kuş kadar beyin ve azıcık yürek varsa titreyip görün gerçeği!

Anaların, babaların sabrı tükenmektedir.

Bir Öğrenci Velisi
NECMİ K. "

İGD DÜŞMANLARI AYNI SAFTA

İlerici Gençler Derneği üyesi genç bir işçiyim. Bu gün Türkiye'deki gerici güçlerin ilerici hareketi boğmaya yönelik saldırılarından biri de gençliğin biricik demokratik kitle örgütü olan İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ'nin Ankara Şubesini kapatarak gerici emellerini bir kez daha gözler önüne sermeleridir. Gençliği bu gibi yöntemlerle susturmak isteyenlere ilerici - demokratik hareket nasıl darbe vurmuşsa bundan sonra da böyle olacaktır. Egemen güçlerin bu anti - demokratik eylemi gençliğin savaşımını durduramayacaktır.

Bugün şu gerçek apaçık ortaya çıkmıştır ki, gençlik hareketinin tek demokratik kitle örgütünde toplanması ve ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme yolunda utkan bir savaşım vermesi, egemen güçleri tedirgin ediyor. Bunun yanında her soydan ve boydan sapık akımın boy hedefi seçtiği derneğimizin kapatılması bu sapıkların özlemlerini de dile getiriyor. Daha dün «İGD Kapatılsın» diye burjuvaziden medet uman maocuların dileği böylece gerçekleşmiş oldu. Bu da safların daha netleşmesini sağladı.

Bizler, ilerici gençler olarak gerek burjuvazinin gerekse sağda ve solda çöreklenmiş sapık akımların bizi yok etme emellerine olanak tanımayacağız. Faşizme geçit vermeyeceğiz.

Yaşasın işçi - gençlik dayanışması.
Kahrolsun emperyalizm ve faşizm.

S. DURAK - ANKARA

18 YAŞINDA SEÇME HAKKI YASALAŞMALIDIR

ORHAN APAYDIN

İST. BAROSU BAŞKANI

Orhan Apaydın'ın konuyla ilgili demeci :

18 yaş, hukukumuzda her türlü hakkı kullanma ehliyetini kazandırmaktadır. Bunların arasında seçim hakkından 18 yaşını bitirenlerin yoksun bırakılmasının, mantıki bir gerekçesi olamaz. 18 yaşını bitiren gençlerin kesin ceza yeterliliğini kabul eden ve ölüm cezası verebilen anlayışın seçme hakkının karşısında yer alması açıklamasız kalır.

Seçim tabakasının genişlemesi demokratikleşmenin de hızlanması sonuçlarını yaratır. Geçen yüzyıllarda burjuva sınıfı seçme hakkını üretim araçlarına sahip olanlara tanımaktaydı. Bu burjuva diktasının sürüp gitmesi için düşünülmüştü. Ancak demokratik mücadele bu sınırlamayı kaldırmış, yahut burjuva sınıfı başka yollardan iktidarının sürmesi koşullarını yaratmıştır.

Yüzyılımızın ortalarına kadar bazı kapitalist düzenlerde, kadınlara da oy hakkı tanınmıyordu. Örneğin İsviçre'de kadınlara oy hakkı yeni tanınmıştır. 18 yaşının üstündeki kısıtlama ülkemizde de anlamını yitirmiştir. Bunun aksine bir tezi savunmak artık olanaksızdır.

BERİA ONGER

İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ GENEL BAŞKANI

18 yaş, kadın - erkek insanoğlunun yaşamında ekonomik, sosyal ve bireysel alanlardaki tüm temel hak ve özgürlüklerin bizzat kendi eliyle kullanma yeteneğini kazandığı bir dönemi simgeler. Bu demektir ki, 18 yaşını dolduran ve artık ergin olan kişi her türlü yükümlülüğü kaldırabilecek bedensel ve düşünsel güce erişmiş insandır.

Bu erginlik yaşının başlangıcı yasalarımızda da 18 yaş olarak saptanmıştır. 18 yaşını dolduran herkes ceza sorumluluğundan tutun da, aile kurma sorumluluğuna kadar bütün kişisel, ekonomik, sosyal yükümlülükleri ile karşı karşıyadır.

Demokratik yaşamın gereği ve vatandaşlık hakkımızın bir uygulaması olan «Seçme hakkı» da, bireye toplumsal sorumluluk yüklemesi bakımından diğer yükümlülüklerinden farklı değildir.

Bireyin bedensel ve düşünsel yeteneklerinin 18 yaşında da tam anlamıyla geliştiği bilimsel ve yasal olarak saptandığı halde, «Seçme hakkı» söz konusu olduğu zaman aynı kişinin bu kez tam anlamıyla gelişmemiş olduğunu ileri sürmek ancak, politik bir gerekçeyle açıklanabilir.

Türkiye ortalama insan ömrünün 50 yıl civarında olduğu genç bir toplumdur. 18 - 21 yaş arasındaki seçmen sayısının toplam seçmen sayısına oranla ağırlığı, gelişmiş ülkelerden daha fazladır. Egemen sınıflar seçmen yaşını 21'de tutarak toplumun önemli bir bölümünü toplumsal dönüşümler için etkin olmaktan alıkoymak istemektedirler. Bu yaş gurubunun dönüşümlere en açık bir toplumsal kategori oluşturduğu düşünüldüğünde, Türkiye egemen sınıflarının neden bu haklı isteğe direndiklerini anlamak hiç de zor değildir.

Aynı nedenle Türkiye toplumunun ilerlemesinden yana tüm ilerici, yurtsever, demokrat güçlere, seçmen yaşını 18'e indirmek için savaşım verme görevi düşmektedir.

BASIN-İS YÜRÜTME KURULU

— 18 yaş oy hakkı yasa tasarısı meclislerde gerici güçlerce engellenmekte. İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi bu konuyu kamuoyuna mal etmek için bir kampanya açmış bulunuyor. Sizler, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

— 18 yaşındaki binlerce genç düşüncelerinden ötürü zindanlara tıkılıyor, öldürülüyor, işkenceden geçiriliyor. Ama bu genç insanlara siyasi tercihlerini kullanma hakkı tanınmıyor.

İşçi sınıfının ekonomik örgütlerinden biri olarak, 18 yaşındaki gençlere seçme hakkının tanınması uğrunda verilecek her eylemi her demokratik kuruluş gibi destekliyoruz. Ve üzerimize düşen bu tarihsel görevin bilincinde olarak, söz konusu yasanın meclislerden 1977 seçimlerine dek mutlaka geçmesi için tüm demokratik güçlerin eylem birliğini bir zorunluluk, zorunluluktan da öte bir yurtseverlik görevi kabul ediyoruz.

TALIP ÖZTÜRK

TÖB - DER İST. ŞB. BAŞKANI

Ülkemiz insanı her geçen yıl gençleşmektedir. Bu gençleşen kuşağı oy hakkından yoksun bırakmak, çağdaş hukuk anlayışına sığmaz. Ülkemizde emekçi çocukları ve emekçi gençleri, yedi yaşından sonra, sömürü mekanizmasının sömürülen dişlileri yerine koyan, işbirlikçi büyük burjuvazi, neden gençlerimize oy hakkı tanımıyor?.

Eğitim - Öğretimde biz öğretmenlerden, demokrasinin biçimsel (!) olarak işletilmesini isterler. Fakat işbirlikçi burjuvazi, gerici egemen çevreler, ülkemizin yöneticilerini seçmekte, ne öğretmenlerin, ne de gençlerimizin özgürce katılabileceği bir seçim yasasını hâlâ çıkartmamışlardır.

On sekiz yaşını dolduran genç insanlarımız, yasalara göre asılabiliyorlarken ve üstelik seçiminde, 18 yaşındaki gençlerimizin oy kullanamadığı TBMM'de, bunu onaylıyabiliyorken, 18 yaşındaki gençlerimize seçme hakkının verilmeyişi, haksızlıktan öte büyük bir yanlışlıktır.

Bütün bunlara dayanarak, biz öğretmenler olarak, meclisler seçim dönemine girmeden, seçmen yaşının «18» olarak kabul edilmesini talep ediyoruz. Bu doğrultudaki tüm çabaları destekliyeceğimizi şimdiden ilân ediyoruz.

AHMET MUHTAR SÖKÜCÜ

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ GENEL BAŞKANI

Günümüzde baskı ve sömürüsüz bir dünya için girişilen savaşımda ulusal kurtuluş hareketleri ve kapitalist metropollerde olduğu gibi Türkiye'de de gençliğin politik aktivitesi son derece büyük bir hızla artmakta. Bütün coşku dolu enerjisiyle yeniye, ilerlemeye, insancıl duygulara açık olan, köhne, zulüm ve kötülüklerle dolu düzenin artık kendisi için güvenilir, hiç bir gelecek vaadedemiyecek durumda olduğunu görüyor ve her geçen gün artan bir şekilde halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin saflarında yerini alarak işçi sınıfının yürüdüğü yolda kendine güvenli ve özgürce gelişebileceği bir gelecek için savaşım veriyor. Buna karşılık gerici egemen güçler baskı ve terör politikasıyla, anti - demokratik yasalarla bu savaşımı engellemek için, sindirmek için; okullara faşist saldırılar tertiplemekte, ilerici yurtsever öğrencileri kurşunlamakta, genç işçi ve çırakların her türlü sosyal hakları gaspedilip sömürünün katmerlisi uygulanmaktadır. Köylü emekçi gençler yine her türlü sosyal haklardan yoksun bırakılıp, yolsuz, ışıksız ve okulsuz bir ortamda çağdışına itilmektedir.

Gençliğin politik savaşımını elden geldiğince dar bir alana hapsetmek için bu potansiyeli kendi gerici ideolojilerine, tarihi gelişimin yasalarına, işçi sınıfına ters sapık akımlara kanalize ederek eritmenin yanısıra anti - demokratik yasaları da işletmektedirler. Bunlardan oldukça önemli biri de toplumun geniş bir kesimini oluşturan gençliğin siyasal tercihini belirlemesi doğrultusunda çok önemli bir yeri olan «seçimlerde oy kullanabilme hakkına» değindir. Medenî kanunun, Şahsın Hukuku bölümünde 10. maddeye göre, aklî dengesi sağlam olan her reşid kişi medenî haklarını kullanabilmekte ve 11. maddeye göre de reşid olma yaşı 18 olarak belirtilmektedir. Yani bu yaştaki bir kişiye bütün yurttaşların kanunlarda belirtilen hukukî yükümlülükleri (vergi ödemek, imza karşılığında sorumluluk almak, ceza görmek; söz gelimi ıslahevi yerine cezaevi hatta idam cezasının uygulanabilmesi v.b.) işletilirken sadece ve sadece oy kullanma hakkı tanınmamıştır. Bunun yanısıra 21 yaşına gelmiş oy kullanma hakları olan gençlerin çoğunluğu askere alınmakta ve bu süreyi tamamlayana kadar yine bu haktan yararlanamamaktadırlar. Buna göre ülkemizde gençlerin sayıca hayli kabarık bir kısmı 5 yıl gibi uzun bir süre savaşımlarının önemli bir parçası olan bu hakları ellerinden alınarak etkisiz hale getirilmek istenmektedir.

İçinde bulunduğumuz yılın «seçim yılı» olduğu düşünülürse, tüm ilerici, yurtsever, ulusal demokratik güçlere düşen görev bu konuda etkin bir savaşım vermektir.

TÜTED İST. ŞUBESİ

— 18 yaş seçmen yaşı olarak saptanması zorunluluğuna karşı engellemeler nereden gelmektedir ve bu doğrultuda yapılacak savaşım nedir?

1977 yılı sonbaharında yapılacak genel seçimler, yeniden önemli ve yaşamsal bir sorunu gündeme getirmiştir. Seçmen yaşının 18 olarak saptanması konusundaki yasa değişikliği, özellikle tüm ilerici, demokrat ve yurtsever güçler için savaşım verilmesi zorunlu güncel bir olgudur. Demokrasi mücadelesinde ileri bir adım, kazanımı gereken bir hak niteliğindedir.

Burjuva demokrasisinin egemen olduğu pek çok gelişmiş kapitalist ve az gelişmiş ülkede yasalar 18 yaşı seçmen yaşı olarak onaylanmıştır. Dolayısıyla bu durum iktidarların bileşiminde, ileriye dönük siyasi güçlerin yönetime ortak olması olasılığını giderek artırmıştır. Bu kendiliğinden bir gelişmeyle olmamıştır, doğal olarak. Demokrasi mücadelesinin aşama aşama gelişmesi ile, işçi sınıfı hareketinin demokratik güçlerle bütünleşmesi ile egemen sınıflardan koparılarak alınmıştır. Ülkemizde de savaşım güçlü sınavlardan geçerek yapılacak, başarı tüm demokratların, işçilerin ortak eylemi, dayanışması, bir yerde bütünleşmesi ile başarılacaktır.

Bugün doğaldır ki, «18 yaş sorununa»; egemen güçler, onların gerici - faşist karması politik iktidarı engelleme, getirecektir. Bu onların politikası gereğidir. Bu nedenle halktan yana girişimlerde bulunabilecek ve çözümler getirebilecek bir ilerici yönetim, olumlu çabalarda bulunabilecektir. Ancak yine de demokratik tüm güçler bir «baskı gurubu» olarak kamuoyunu aydınlatma ve oluşturma görevini yapmak zorundadırlar. Sorun bugünden yarına çözümlenebilecek bir nitelik göstermemektedir. Parlamentonun bugünkü bileşimi, yasa değişikliğini yapabilecek biçimde oluşmamıştır. Yine de ilerici parlamento üyeleri, 1977 seçimlerinden sonrası için, konu üzerine eğilmek durumundadırlar. İlericiler, demokratlar ve yurtseverler de demokratik tüm girişimleri ile, demokrasi mücadelesinin bir parçası olan bu sorun için savaşımı şimdiden başlatmak zorundadırlar. Bu konuda gençliğin kitle örgütü olan İGD'ye de büyük sorumluluk düşmektedir.

İGD'NİN GELİŞMESİNİ HİC BİR GÜÇ DURDURAMAZ!

İGD KARTAL ŞUBESİ KURULDU

İlerici, yurtsever gençliğin birliğini sağlama yolunda hızla ilerleyen İlerici Gençler Derneği binlerce ilerici, yurtsever genci kucaklıyor. Ne Maocusu, ne goşisti, ne de komandocusunun saldırıları önleyemiyor bu gelişmeyi. Her geçen gün yeni bir şube doğuyor. Anadolu'nun dört bir yanında İGD şubeleri çiçek gibi açılıyorlar. Ankara, Zonguldak, İzmir, G. Antep şubelerinden sonra şimdi de İstanbul KARTAL şubesi kuruldu.

Yeni şubenin kurulması ile ilgili olarak şube yönetim kurulu üyesi OĞUZ Atabek imzası ile yayınlanan bildiride özetle şu görüşlere yer verilmiştir: «Ülke sorunlarına sahip çıkan, güvenli yarınlar yaratmak isteyen ilerici yurtsever gençliğe saldırılar yoğunlaşıyor. Faşist işgaller, komando saldırıları yüzünden üniversitelerde öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği kalmadı. Eğitim enstitüleri faşist kurumlar haline dönüştürülmek isteniyor. Ortaöğrenim ve hatta ilkokul ders kitapları değiştirilerek daha da gericileştirildi. Genç beyinlere faşizmin alfabesi, ırkçılık, savaş kışkırtıcılığı, sessiz sedasız kölelik etme sanatı, patron uşaklığı, öğretilmek isteniyor. Öte yandan genç emekçiler, özellikle çıraklar, yaşlarına uygun olmayan işlerde sağlıksız koşullarda, iş ve can güvenliğinden, sendika ve sigortadan yoksun olarak çalıştırılıyor. İş saatleri kanunî süresini de aşmasına rağmen asgari ücret dahi ödenmiyor. EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET alamıyor genç işçiler.»

Daha sonra ise tüm ilerici - yurtsever gençliğe seslenilen bildiri şöyle sona ermektedir:

«İşçi sınıfının öncülüğünü kabul eden anti - faşist, anti - emperyalist gençler, İGD çatısı altında bütünleşiyor. İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ Kartal Şubesi bu gelişmenin yeni bir örneği olarak mücadeleye atılıyor. Ve haykırıyor tüm gençliğe:

— Faşizme geçit yok!

— Yaşasın bağımsızlık - demokrasi - barış ve toplumsal ilerleme mücadelesi.

— Yaşasın gençliğin uluslararası birlik ve dayanışması.

— Yaşasın işçi - gençlik dayanışması.

— Yaşasın İGD»

İYG olarak İGD Kartal Şubesine çalışmalarında başarılar dileriz.

ODTÜ'de anti-demokratik baskılar sürüyor

Gerici - faşist karması MC'nin öğretim kurumlarını faşistleştirme girişimlerinin biri de Orta Doğu Teknik Üniversitesi üzerinde oynanıyor. Kuruluşu Türkiye Anayasasına ters görülerek, görevleri Anayasa Mahkemesince kısıtlanmış olan Mütevelli Heyeti, ODTÜ Rektörü Prof. Ilgaz Alyanak'ı görevinden alarak üniversiteyi bunalıma sürükleyip, faşist girişimlere temel hazırlamaya çalışıyor. Şubat 1977'ye dek yeni bir yasa çıkartılamayacağı için, o tarihte yetkileri kısıtlanacak olan Mütevelli Heyeti gider ayak bir temizlik (!) yapma çabasında....

Aslında üniversitedeki bunalım tüm diğer öğrenim kurumlarında olduğu gibi MC'nin kuruluşuyla başladı. Öğrenciler, öğretim üyeleri ve diğer emekçilerle birlikte uyum içinde çalıştığı için MC tarafından, ODTÜ, faşist tırmanışın ilk hedeflerinden biri olarak saptanmıştı. Faşist komandolar tarafından yürütülen kışkırtma, olay çıkartma çalışmaları üniversitedeki ilericiler tarafından engellenince, üniversiteyi Mütevelli Heyeti yoluyla etkileme girişimleri başladı. Gerici ve faşist nitelikte kişilerden kurulu, üniversite sorunlarından habersiz, toplantılarını genellikle İstanbul'da lüks otellerde yapan ve bu toplantılara Rektör'ü almayan Mütevelli Heyeti, getirilen tüm önerilere, uyarılara karşı çıkarak üniversiteyi işlemez hale getirdi.

Bu durumun biran önce sonuçlanmasını dileyen Rektör, yayınladığı bir muhtırayla Mütevelli Heyetini protesto etti ve bu nedenle görevinden alındı... ODTÜ, bir bütün halinde MHP yanlısı olan, faşist komandoları Gaziantep Kampusuna yerleştiren kararı alan Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Sonel'e karşıdır.

Mütevelli Heyetinin Rektör'ü görevinden alması ve Bakanın bu kararı onaylaması büyük tepkilere yol açtı. Öğretim Üyeleri Konseyi yaptığı toplantıda kararı şiddetle protesto etti ve Hükümetin Mütevelli Heyeti yoluyla üniversiteye el koymaya çalıştığını öne sürdü. Dekanlar yaptıkları açıklamalarda Rektörlük görevini kabul etmeyeceklerini açıkladılar. Öğrenciler yayınladıkları bildirilerle Rektör'ün göreve dönmesi için sonuna dek direneceklerini duyurdular. Diğer demokratik örgütlerden de benzer tepkiler oluştu.

ODTÜ'deki son durum ancak Prof. Alyanak'ın görevine iade edilmesi ve Anayasa'ya aykırı Mütevelli Heyetinin kaldırılmasıyla çözülebilir. **İlerici, demokrat güçlerin görevi üniversitelerdeki akademik, demokratik istemlerin, ülkemizdeki ileri demokratik bir düzen için savunulan istemlerle birlikte yaşama geçirilmesi için çalışmaktır. ODTÜ öğrencileri, işçileri ve ilerici öğretim üyeleri yalnız değildir.**

MC'nin doğu halkı üzerindeki ırkçı-şoven baskısı her zaman daha yoğun olarak sürdürülüyor

İYG Diyarbakır Bürosu

Doğu'da ağa ve jandarma baskısı sürüyor. Halkımızı yıllardır iliklerine dek sömürdükleri, onlara yaşama hakkı tanımadıkları yetmiyormuş gibi, insanlık dışı canavarca saldırganlıkları daha artıyor.

HAZRO

HAZRO'ya bağlı Güzümlü köyünden Aysel Fidan ve kocası M. Emin Fidan, yakınlarındaki başka bir köye giderlerken jandarma saldırısına uğruyorlar. M. Emin Fidan abdest almak için geride kaldığı bir sırada Aysel Fidan'ın karşısına çıkan iki jandarma eri, hamile kadına tecavüz etmek istiyorlar. Kadının feryatlarına yetişen kocası jandarmaların saldırısına engel olmak istiyor. Bunun üzerine jandarmalar kadına ve kocasına ateş ediyorlar. Kadın hemen orada, kocası ise kaldırıldığı Diyarbakır Tıp Fakültesinde can veriyor.

Jandarmaların silah seslerine yetişen köylüler, silahlarını aldıktan sonra karakola teslim ediyorlar. Jandarma karakol komutanı ise jandarmaları mahkemeye sevk edeceği yerde, Güzümlü köyüne silah aramak bahanesiyle baskınlar yapıp, köy halkına çağdışı işkenceler uyguluyor.

SİLVAN

Doğu'da ağa - MC birliğini simgeleyen bir diğer olay ise SİLVAN'ın Boşati köyünde meydana geliyor. Hazine arazisinin büyük bir kısmını elinde bulunduran Yümlü bey isimindeki ağa, köylünün tek geçim kaynağı olan elindeki bir parça toprağı da almak için Boşat aşiretine mensup, kiralık silahlı adamlarla yoksul köylülere saldırıyor. 3 - 4 saat süren silahlı saldırıları sonucu bir çok yoksul köylü yaralanmış, buna rağmen köylülerin direnişi kırılmamıştır.

Olayı duyan Silvan'ın ilerici gençleri köye gelerek, yoksul köylünün toprak mücadelesini desteklemişler. Dayanışma içinde olduklarını bildirmişlerdir. Bunun üzerine kasabaya gelen ağanın kiralık katilleri ilericilere, yurtseverlere küfrederek halkın üzerine ateş açmışlardır. Fakat halkın tepkisi onları yine kaçmaya zorlamıştır. Saldırı sırasında halktan üç kişi yaralanmıştır. Güvenlik kuvvetleri olaya yine seyirci kalmışlardır.

SİLOPİ

Yine basın yoluyla, halkımızın yabancı kalmadığı Mardin'in Silopi kazasının jandarma üsteğmeni A. Can Arsever, faşist düşüncelerinin ürünü olarak Silopi'li yoksul halkın üzerine jandarma ve komando baskılarını sürdürüyor. Geçtiğimiz günlerde faşist MHP'li komando üsteğmeni çarşı içinde hiç neden yokken jandarmalara ateş açtırıp halktan üç kişinin yaralanmasına yolaçtı. Faşist Ülkü Ocaklarını zorla Silopi'de kurduran komando üsteğmeninin halka zulmü bu kadarla değil. Egemen güçlerin doğu halkı üzerindeki baskı ve ayrıcalık politikasının uygulayıcısıdır A. Can Ersever. Tıpkı özel bir görevle Mardin'e gönderilen Ş. Balcı gibi.

BİSMİL

Diyarbakır'a bağlı Bismil ilçesinin Yasince köyü dereboyu mezrasında, hazine topraklarının ağa tarafından işletilmesi üzerine yoksul köylüler buna karşı çıkmışlar, ağa ve adamları tarafından köylüler üzerine açılan ateş sonunda **Hüseyin Güzeli** adlı köylü ölmüş, birçok köylü yaralanmıştır. Olaydan sonra ağa - jandarma terörü daha da artmıştır.

VAN

Deprem bölgesinde halk açlık ve yokluk içindedir. Gönderilen yardımlar ellerine geçmemektedir. Bölge insanı başka kentlere gönderilmekte, yerinden yurdundan edilmektedir. Enkaz kaldırma çalışmaları hâlâ tamamlanamamıştır. Çalışmaları ilerici gençler, demokratik kuruluşların üyeleri sürdürmekte, halkımız kendi yarasını kendisi sarmaktadır. Demokratik kamuoyunun ve basının Van depreminin sonuçlarına ilgisi giderek azalmaktadır. Gerici faşist karması MC ise deprem olayını ulusal baskı ve özümseme politikasının bir parçası haline getirmektedir. Bu politikaya karşı çıkmak bir yurtseverlik görevidir.

Ülkemizde yıllardır işbirlikçi tekelci burjuvazinin, büyük toprak beylerinin egemenliği sürüyor. İşbaşında bulunan gerici iktidarlar halk düşmanı politikalarını uygulayageliyorlar. İşbirlikçi tekelci burujvazinin ve toprak beylerinin en gerici, en şoven siyasi partilerinin oluşturduğu gerici - faşist karması MC'nin işbaşına gelmesiyle bu politika hız kazandı.

Bilhassa doğu'da ulusal baskı ve ulusal ayrıcalık gerici - faşist karması MC ile doruk noktasına ulaştı. Doğu'da askerî NATO manevraları yoksul köylünün topraklarının ağalar ve devlet eliyle gaspedilmesi, ağa - komando zulmü hemen hemen günlük olaylar haline geldi. Tüm bunlar Türkiye çapında uygulanan gerici - faşist baskıların ayrılmaz bir parçasıdır..

Gün geçmiyor ki, işçi sınıfımızın ve onun hertürlü örgütlenmesine azgınca saldırılmasın. Gün geçmiyor ki, sokak ortalarında ilerici - yurtsever gençler kurşunlanmasın. Gün geçmiyor ki, doğu halkı üzerinde ağa - jandarma baskısı olmasın ve gün geçmiyor ki, her türlü demokratik hak ve özgürlüklerimiz gaspedilmeye çalışılmasın!

54 yıllık cumhuriyet tarihimizin yarısında çoğu sıkıyönetimler altında geçmiştir. Bununla birlikte Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımları durdurulamamıştır. Son günlerin olayları bunun somut örnekleri ile doludur. 1976 Türkiyesi 1 MAYIS'lara, demokratik hak ve özgürlükleri koruma mitinglerine, şanlı 16 EYLÜL direnişlerine tanık olmuştur.

Egemen güçler içine düştükleri ağır bunalımlarından kurtulmak için her fırsatta başvurdukları sıkıyönetim tehditlerini yine savurmaya başladılar. Fakat biliyoruz ki sıkıyönetim başta işçi sınıfı olmak üzere tüm çalışanların üzerinde ağır bir terör havasının estirildiği faşist biçimli bir yönetimdir. Özellikle Doğu'daki halkımız sıkıyönetimin ne olduğunu iyi biliyor. Komando baskınlarını, zulmünü, sıkıyönetim mahkemelerini iyi biliyor. Komando baskınlarını, zulmünü, sıkıyönetim mahkemelerini iyi biliyor. Doğu'da sürdürülen sıkıyönetimsiz sıkıyönetimi de biliyor.

Bu nedenle, başta işçi sınıfımız ve tüm ulusal demokratik güçler tekelci burjuvazinin bu oyunlarını boşa çıkarmak için canla başla çalışırken, maceracı - sapık akımların egemen güçlerin değirmenine su akıtmaları onların gerici yüzlerini açığa çıkartıyor.

i.a.eğitim enstitüsünde kanlı saldırılar artıyor

Atatürk Eğitim Enstitüsü faşist komando çetelerinin işgali altındadır. Her gün okula giden öğrenciler dövülüyor, kurşunlanıyorlar. Olaylar kanlı görünümler alıyor. Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü yok edilmiş durumdadır.

Geçtiğimiz hafta komandolar matematik gündüz bölümünün 2. sınıfını basarak dersleri engellemişler, 8 öğrenciyi komaya girecek şekilde dövmüşlerdir. Eğitim bölümü öğretim görevlilerinden Nermin Saruhan, can güvenliği istediği için ikinci defa bir ortaokula sürülmüştür.

İlerici öğrenciler, can güvenliği olmadığı için okula topluca girerken 8 öğrenci polisçe gözaltına alınmıştır. Bu arada İGD üyesi Faittin Yılmaz da gözaltına alınmış, diğerleri serbest bırakıldığı halde arkadaşımız 8 gün gözaltında tutulduktan sonra tutuklanarak cezaevine gönderilmiştir. Tutuklanma gerekçesi giden avukatlara belirtilmediği gibi Faittin Yılmaz avukatları ile görüştürülmemiştir.

Bütün bunlarla birlikte, faşistler okulda hergün forumlar düzenlemekte ve ilerici öğrencileri zorla foruma sokmaktadır. Enstitüye bilinen sınavlarca alınan komandolar üslendikleri yurttan çevrede terör havası estirmektedirler. Kadıköy'de ilerici kartlar satılan tezgâhları kırmışlar, iskeledeki gazete bayisini döverek, ilerici gazeteleri denize atmışlardır. Yine 5 Aralık gecesi iki ilerici öğretm görevlisini ve bir öğrenciyi dövmüşlerdir.

Bütün bu saldırılara karşı tüm ilerici, demokrat, yurtsever eğitimciler omuz omuza vermeli, birlik ve dayanışma içinde saldırılara karşı durmalıdır. Faşist yurdun kapatılması ve adil bir sınav hakkının tanınması faşist saldırıları engelleyecek önlemlerin başında gelmektedir. Yasalara aykırı olarak Enstitüye alınan Ülkü Ocaklı komandolar okuldan atılmalıdırlar.

SİBEL İŞÇİLERİ:

"SARI SENDİKA ÇEMBERİNİ KIRACAĞIZ"

İYG Diyarbakır Bürosu

İşverenlerin azgın sömürüsü altında sendikasız, sigortasız çalışmaya zorlanan işçiler, ekonomik - sosyal haklarını almak için sınıf sendikacılığını ilke edinen devrimci sendikalarda örgütlenme yolunda yeni adımlar atıyorlar.

Sibel Limited Şirketinde çalışan 300 işçi, patronun dayattığı sarı sendika çemberini kırmak için savaşım veren öncü işçilerin işten atılması üzerine direnişe geçtiler.

Direnişe katılan işçilerle görüştüğümüzde şunları söylediler: «Biz de sendikalıyız. Fakat hangi sendikaya üye olduğumuzu bile bilmiyoruz. Yövmiyelerimizden her ay 25 TL aidat olarak kesilir. Ancak sendikamızın adını bile bilmeyiz. Nerededir? Hangi konfederasyona bağlıdır? Bunları öğrenmek istediğimizde işveren bize «Sendikayı unutun» diyor. Aksi halde hepimizi işten atmakla tehdit ediyor.

Direnişimizde, Diyarbakır'daki tüm demokratik kuruluşları bize destek olmaya çağırıyoruz. İlerici yurtsever Gençlik Gazetesi aracılığıyla bu isteğimizi kamuoyuna duyuruyoruz. Sibel işçileri bu dayanışmanın önemini biliyor.

Yaşasın işçi - gençlik dayanışması ve her yerde bunun örneğini veren ilerici yurtsever Gençlik.

Yaşasın Türkiye işçi sınıfı ve devrimci sendikal birliği.»

DEVRİMCİ SENDİKAL BİRLİĞİN SAGLANMASI YOLUNDA GENÇ İŞÇİLERE BÜYÜK GÖREVLER DÜŞMEKTEDİR.

FAŞİST OYUNLAR TPAO'DA SÖKMEYECEK

İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve onun siyasal iktidarı gerici - faşist karması MC, işçi sınıfımızın savaşımını engellemek için türlü oyunlara başvuruyor. Daha dün Seydişehir'de, Tariş'te, Bursa'da, İzmir Aliağa'da işçilerin üzerine faşist komando sürülerini salan egemen güçler, aynı yöntemi Batman TPAO'da denediler.

İşverenler, işçi sınıfının birliğini bozmak için MHP'li faşistleri işyerine yerleştirmek isteyince, işçilerin tepkisiyle karşılaştı. Petrol-İş Sendikasına üye ilerici işçiler, ilerici - yurtsever gençler, MHP'li faşistlerin işe alınmaması için her türlü demokratik mücadele biçimine başvuracaklarını açıkladılar. Aynı gün bir toplantı düzenleyerek, gerekirse direnişe geçeceklerini bildirdiler. Toplantı sırasında ve sonrasında işçilerle ilerici gençler **«işçi - gençlik elele»** sloganını haykırarak ve somut bir biçimde bu dayanışmayı göstererek bir süre yürüdüler ve faşist oyunları bozacaklarına söz vererek dağıldılar.

Faşizme geçit vermeyeceğiz.

Yaşasın işçi sınıfının birliği ve bu uğurda verilen savaşım.

Batmanlı İlerici Gençler

GENÇ İŞÇİLER; 18 YAŞ OY HAKKININ YASALAŞMASI UĞRUNDA SAVAŞIMIMIZI GÜÇLENDİRELİM. 18 YAŞ SEÇME HAKKIMIZI EGEMEN GÜÇLERDEN SÖKE SÖKE ALMAK İÇİN İLERİ!

DİSK DAYANIŞMA FONUNU GÜÇLENDİRELİM

DİSK'in, 16 Eylül Direniş'inden sonra işten atılan işçilerle dayanışma ve işsizlik fonu kurması, işverenleri telaşa düşürdü. İşçi sınıfının dayanışmasından tedirgin olan egemen güçler, onların en gözü dönmüş örgütlerinden (MESS) dayanışma fonuna ödenti kesmemek için yasaları çiğniyorlar.

DİSK üyeleri böylesi bir durum karşısında direnişe geçeceklerini belirttiler. Bazı işverenler aidat kesmeyi kabul etmek zorunda kaldı. Birçok işçi birer günlük ücretlerini kendileri kesip DİSK'e götürdüler. Sınıf dayanışmasında örnek bir davranış gösterdiler.

Grev kırıcılığı için milyarlık fon kuran işveren örgütleri, DİSK'in dayanışma fonunu kanunsuz ilân edip Yargıtay'a başvurdular .Yargıtay bu başvuruyu dikkate almadı.

İşverenlerin korku ve telaşlarını böylesine açığa vurmaları onların güçsüzlüklerinin yeni bir kanıtı. İşçi sınıfının bu fonlara daha aktif biçimde katılması ve fonu işverenlerin saldırılarına karşı güçlendirmeleri önlerinde duran en önemli görevdir.

ZAFER ROMA OTELİ İŞÇİLERİNİN

İYG Ankara Bürosu

Roma Oteli'nin yiğit işçileri kararlı, bilinçli savaşımlarını zaferle taçlandırdılar. Yapılan toplu sözleşme işçilere ileri sosyal haklar sağladı.

Turizm-İş Sendikası İçanadolu Bölge Temsilcisi Ali Altınkaya konuyla ilgili olarak gazetemize şu açıklamayı yaptı: **«Grevin başarıyla sona ermesinde, işçilerin meselenin bilincinde olarak grevdeki görevlerine disiplinle sarılmaları ve hiçbir kargaşalığa meydan vermemelerinin büyük rolü olmuştur... Zaferimizde DİSK'e bağlı diğer sendikaların ve ilerici - yurtsever gençliğin desteğini de yadsıyamayız.»**

Buna karşılık, **«DİSK'in gelişen ve güçlenen savaşımı karşısında ne yapacağını şaşıran sermaye cephesi ve sarı Türk-İş'in başını tutan Tunç - Şide kliğinin işçilere yeni saldırılar tezgâhladığını»** belirten Ali Altınkaya, sapık akımlara karşı gençliği uyararak: **«Sermayeye karşı nasıl savaşım veriliyorsa, sapık akımlara karşı da aynı kararlılıkla savaşım verilmelidir, bunlar birbirini bütünlerler.»** demiştir.

İlerici yurtsever gençlik, Roma Oteli işçilerinin zaferini içtenlikle kutlar.

GENÇ İŞÇİLER İÇİN EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET, SİGORTA VE SENDİKAL HAKLAR, MESLEK EĞİTİMİ SAĞLANMALIDIR!

MKE ANTALYA PİL FABRİKASI İŞÇİLERİ :

«HİÇ BİR GÜÇ GREVİMİZİ KIRAMAZ»

İlerici yurtsever gençlik, 13 aydır grevde bulunan MKE Antalya Pil Fabrikası işçilerini ziyaret etti. 13 aydır işverenin, faşist çetelerin, bozguncu unsurların engellemelerine, saldırmalarına, ihanet etmelerine rağmen grev ilk günkü kararlılıkla sürüyor. Petkim—İş Antalya Şube Sekreteri ve aynı işyerinde işçi olarak çalışan M. Rıza Uslu sorularımızı şöyle yanıtladı.

● **Greve gitme nedenleriniz?**

7 kasım 1975'te başlayan grevimiz toplu sözleşme görüşmelerinde ortaya çıkan anlaşmazlıktan doğdu. Ekonomik ve sosyal haklarımızı içeren bir çok talebimiz işverence kabul edilmedi.

● **İşyerinde kaç işçi çalışıyor, yaş ortalaması tahminen kaçtır?**

268 işçiyiz burada. Yaş ortalaması tahminen 25 dolaylarında. Yani hepimiz genç işçiyiz.

Sevim YAMAN (23 yaşında): Grevimiz iyi gidiyor. Moralimiz gayet iyi. Güçlüyüz, inançlıyız. Mücadelemiz sonuna kadar sürecektir.

● **Genç işçilerin sorunları ile ilgili olarak toplu sözleşmede maddeler var mıydı? Greve katılma nasıl?**

Sorunlarımız tamamen aynı. Ayrıca istemimiz olmadı. Greve ilk 5 ayda tüm işçiler katıldılar. İşverenin oyunları, tehditleri ile 17 işçi daha sonra işbaşı yaptı. Bunların maddî durumları iyi, sınıf bilincini kavramamış kimseler olduklarını belirtmeliyim. İşveren ve adamları işçi arkadaşların evlerini tek tek dolaşarak, yalan - dolanla kandırmaya çalıştılar. **«Size 5 bin lira vereceğiz»** dediler. **«Burası ordunun malıdır. Ordu sizi söker atar»** dediler. 13 aydır grevdeyiz. Kimsenin bizi söküp atmaya gücü yetmedi. Yetmeyecektir de...

● **Greviniz diğer sendika ve işyerlerince destek görüyor mu?**

Grevin ilk günlerinde MADEN — İŞ ve GIDA — İŞ maddi ve manevi yardımda bulundu. Fakat bu destek bizce yetersizdir. Çok zor şartlar altında grevimizi sürdürüyoruz. Ve zaferde dayanışmanın önemli bir etken olduğunu biliyoruz. Arkadaşlarımızın moralleri yerindedir. Senelerce sürse de aynı kararlılıkla grevi sürdürecek ve işçi sınıfının tarihine şanlı bir grev sayfası daha yazacağız. İşçi sınıfının başını çektiği bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımının yılmaz savunucularıyız.

● **İşçi - gençlik dayanışması hakkında görüşleriniz?**

İşçi sınıfının ideolojik ve pratik önderliğinde genç kardeşlerimizin savaşım vermesini istiyoruz. İşçi sınıfına ancak böyle destek olunur. Yoksa onun adına kalkıp laf gevezeliği ederek değil.

Bilal SONGÜR (24 yaşında): Zafer mutlaka bizim olacaktır. Sendikamıza güvenimiz sonsuzdur. Bizi mücadeleden hiçbir güç alıkoyamaz.

● **16 Eylül Genel Direniş'i hakkında ne düşünüyorsunuz?**

16 Eylül Direniş'i işçi sınıfının kaçınılmaz bir savaşıydı. Çünkü DGM'ni çıkardıkları zaman işçi sınıfının sendikal ve demokratik hakları ellerinden alınmış olacaktı. DİSK'in bu eylemi egemen güçleri geriletti. Onları canevinden vurdu. DGM'ne geçit vermedik. Ezdik DGM'ni. Gücümüzü dostumuza düşmanımıza gösterdik. Bazı kayıplarımız oldu. Ama bir savaşta şehit verilir. Önemli olan savaşın kazanılmasıdır. İşten atılan arkadaşlarımıza DİSK maddi - manevi her türlü desteği sağladı. Halil Tunç - Sadık Şıde ikilisinin Türk-İş'in üyesi işçilere karşı nasıl bir ihanet içinde olduklarını, sermaye ağzından DİSK'e saldırdıkları görüldü. Türk-İş tabanı bu ihanete karşı DİSK üyesi işçilerle omuz omuza direnişe katıldı.

Ömer ÖZTEN (25 yaşında): Grevimizi inançla sürdürmekteyiz. DİSK'e ve Petkim-İş'e güveniyoruz. İşverenin grev kırıcılığı sökmeyecek. Çünkü bütün arkadaşlarımız gerçekleri görmüştür. Tüm gençlerin gerçekleri görüp doğru yolun işçi sınıfının yolu olduğunu görmesini ve onun yanında mücadeleye katılmasını diliyoruz.

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ GENEL BAŞKANI

A. MUHTAR SÖKÜCÜ

İLERİCİ GENÇ

2. YILDA DAHA

İŞÇİ SINIFIMIZIN VE EMEKÇİ HALKIMIZIN ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ SAVAŞIMININ YANINDA YER ALAN, «GENÇLİĞİN YOLU İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR» BELGİSİNİ KENDİSİNE KLAVUZ EDİNEREK, İŞÇİ - GENÇLİK DAYANIŞMASINI HAYATA GEÇİREN, İLERİCİ GENÇLİĞİN BİRLİĞİ YOLUNDA ÇIĞ GİBİ BÜYÜYEREK, HER SOYDAN SAPIK AKIMIN MAOCUSUNUN, TROÇKİSTİNİN, GOŞİSTİNİN VE FAŞİSTLERİN YÜREĞİNE KORKU SALAN İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ'NİN, 2 OCAK CUMARTESİ GÜNÜ, DOĞUSUNUN BİRİNCİ YILI YIĞINSAL BİR BİÇİMDE KUTLANDI. KUTLAMA TOPLANTISINI İGD GENEL BAŞKANI AHMET MUHTAR SÖKÜCÜ BİR KONUŞMAYLA AÇTI. A. MUHTAR SÖKÜCÜ'NÜN YAPTIĞI KONUŞMAYI AYNEN YAYINLIYORUZ.

Değerli dostlar,

İGD kuruluşunun birinci yılını tamamladı. Bu amaçla biraraya gelmekten ötürü duyduğumuz sevinç ve mutluluğu özellikle belirtmek istiyorum. Bir örgüt için en önemli olay sanırım kuruluş yıldönümlerini kutlamak olsa gerek. Eğer o örgüt toplumsal yaşamda etkin bir yere ulaşmışsa, eğer o örgüt, ortaya koyduğu ilkeler ve amaçlar uğruna dopdolu bir savaşım sürdürüyorsa, yıldönümleri daha anlamlı oluyor; duyulan sevinç ve coşkumuzun sınırlarını ölçmek hayli zorlaşıyor.

Örgütümüzün geçmişi kuşkusuz zaman olarak çok kısa. Ama İGD'nin kaydettiği gelişmeler bu kısa zaman dilimiyle ölçülemiyecek kadar büyük. İlk kez bir gençlik örgütü bu kadar kısa bir sürede, doğru görüş ve ilkeler etrafında binlerce genci birleştirdi. Onların yaşamsal çıkarlarının inatçı bir savunucusu olarak çaba gösteriyor. Bu çabayı ülkemizin geleceğiyle, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme hedefleriyle birleştiriyor. Gençlik hareketi içinde örgütsel sınırlarını genişleterek güçlü kazanımlar elde ediyor. Bu zorlu uğraşta, güç ve esin kaynağı işçi sınıfıdır, onun devrimci gelenekleridir. İşçi sınıfının savaşım belgileri İGD'nin açtığı kanaldan, çalışan ve okuyan gençlik kitlelerine ulaşıyor. Gençlik, gerçek dostlarıyla her alanda yakın ve dolaysız bağlar içine giriyor.

Hiç abartmadan belirtelim ki varılan bu sonuçlar gençlik hareketi açısından başlı başına bir aşamadır. Daha yakın bir zamana kadar gençlik hareketini kendi «tekellerinde» göstermeye çalışan bozguncu unsurlar, kendileri dışında hiç kimsenin bu alana giremiyeceği iddiasını öne sürüyorlardı. Dahası, bu saçma görüşü, işçi sınıfına ilerici güçlere karşı dayatmaya çalışıyorlardı. İGD'nin gençlik içinde saygın bir örgüt haline gelişi, burjuvazi kadar bunları da korkutuyor. Çünkü İGD'nin bir yıllık örgütlü savaşımının ulaştığı boyutların genişliği, en başta bu çarpık görüşlere indirilmiş bir darbe olmuştur.

Gençlik hareketi karşısında alınan tavır yalnızca bundan ibaret değildir. Bir de en az bunun kadar tehlikeli bir eğilimden de söz etmek gerekir. Özellikle öğrenci gençlik içinde başgösteren maceracı çıkışlara bakarak, gençlik hareketine karşı ilgisizlik ya da uzak kalma şeklinde gelişen bir eğilimdir bu. Daha doğrusu, gençlik kitlelerine güvensizlik duymalarındaki neden kendi güçsüzlüklerini, gençliği birleştirecek bir örgütlenme ve eylem platformu yaratmadaki yetersizliklerini gizlemekti. Ve böylece gençlik hareketini bir bütün halinde mahkûm etmeye çalışıyorlardı. İGD'nin somut pratiği bu sığ anlayışı da baştan aşağı çürüttü.

Görüntülerin aldatıcılığına kapılanlar için birinci ya da ikinci eğilimi benimsemek arasında uzun boylu bir fark yoktur. Oysa bizlerin hareket noktası başkaydı. Anti - emperyalist devrim sürecinde gençliğin özel bir konuma sahip olduğunu kabul ediyorsak, herşeyden önce gençliği işçi sınıfının güvenilir bir bağlaşığı durumuna getirmek zorundayız. Bu açıdan gençliğe olan güvenimiz tamdı. Doğru bir ideolojik kavrayışla tutarlı bir eylem programıyla, inatçı bir mücadele ile gençliğe yaklaşıldığında bizleri gençliğe bağlayacak binlerce bağın doğacağını biliyorduk. İGD'nin bir yıllık pratiği bu gerçeğin doğrulanmasından başka bir şey değildir. Gençliğin emperyalizme bağımlı, tekelci burjuvazinin, büyük toprak beylerinin eğemenliği altında bulunan ülkemizde, bu nesnel yapıdan kaynaklanan sorunların gün ışığına çıkarılması ve bunların çözümü doğrultusunda, ilerici devrimci gençliğin tüm güçlerinin harekete geçirilmesi için verilen zorlu savaşım, İGD'yi gençlik hareketinin en ön yerine geçirmiştir.

Değerli dostlar,

Bu gelişmelerin özünü daha iyi anlayabilmek için sınıf savaşının bugünkü düzeyine, bunun özelliklerine bakmak gerekli. Çünkü gençlik hareketi bir boşlukta gelişmiyor. Gençlik, burjuvazi ile işçi sınıfı ve demokratik güçler arasında şiddetli bir çatışma alanıdır. Ve gençlik hareketi bu çatışmanın içinde biçimlenmektedir.

Sermayenin merkezileşme ve yoğunlaşma sürecinin hızlanması, yalnızca işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki temel çelişkiyi şiddetlendirmekle kalmıyor: bu olgu bir avuç tekelci güçle, tüm ulusal - demokratik güçler arasındaki çelişkiyi de şiddetlendiriyor. Orta ve küçük mülk sahiplerinden aydınlara kadar toplumun her kesimindeki politik hareketliliğin yoğunlaşması, işte bu nesnel olgudan kaynaklanıyor. Fakat asıl önemlisi, bu kesimlerle işçi sınıfı arasında toplumun köklü demokratik dönüşümlere uğratılması, ileri - halktan yana bir düzenin kurulması konusunda, hareket birliğinin giderek artması, cisimleşmesidir. İşçi sınıfının sendikal ve politik eylemindeki kabarma, bir yandan kendi sınıf birliğinin düzeyini yükseltirken, diğer bir yandan da toplumun öteki demokratik güçleri üzerindeki etkisini daha açık bir hale getiriyor. İşçi sınıfı ideolojik - politik ve örgütsel öncü savaşımıyla, geleceği kurmak için savaşan tüm güçlere yol gösteriyor. Emperyalizme, tekellerin egemenliğine, büyük toprak sahiplerine karşı gelişen devrim sürecinin günümüzdeki en belirgin özelliği budur. Yani işçi sınıfının birliği, ulusal - demokratik güçlerin birliği ile içiçe gelişmektedir. DİSK'in Demokrasi ve özgürlük mitingleri, 1 Mayıs gösterisi, DGM'ye karşı «Genel Yas» eylemi ve diğer demokratik direnişler ulusal demokratik güçlerin birliği yolunda önemli adımlar atılmasını sağlamıştır. Sınıf düşmanlarını, her türlü bozguncu unsurları korkutan ve çileden çıkaran şey de işte budur. Herşeye rağmen bu süreç gelişecek ve derinleşecektir! İlerici gençlik olarak işçi sınıfına güvenimiz tamdır.

Gençlik hareketi içindeki gelişmeler ancak bu toplumsal ve politik oluşumların bütünlüğü içinde kavranabilir.

Burjuvazinin ekonomik, politik, ideolojik ve kültürel her alanda ağırlaşan bunalımı, en başta çalışan ve okuyan gençliğin durumunda önemli değişiklikler yaratıyor. İşçi sınıfının genç kuşağı, yani işçi gençlik, işçi sınıfını çepçevre kuşatan maddî koşullar içinde üretim sürecine, toplumsal mücadeleye katılıyor. Köylü gençler, tarımda kapitalist gelişmelerin hızlanması sonucu, topraktan, üretim araçlarından kopuyor. Öğrenci gençlik, bozuk eğitim düzeninin kendi geleceğini kurmada hiçbir güvence teşkil etmediği gerçeğini daha çok kavrıyor. Bütün bunlar, burjuvazinin gençlik içindeki eski mevzilerini yitirmesine yolaçıyor. Özellikle burjuva ideolojisi gençlik içinde büyük bir geri adım atmıştır. Buna karşılık, işçi sınıfının bilimsel dünya görüşüne olan ilgi ve eğilim gençlik arasında yaygınlaşmakta, maddî bir güç haline gelmektedir. Yönetici durumda olan egemen sınıfların politikasıyla her alanda karşı karşıya gelen gençlik, işçi sınıfına, onun ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımına her geçen gün daha çok bağlanmaktadır.

Gençlik hareketindeki bu gelişmeler, özellikle son birkaç yılda iyice hızlanmış bulunuyor. İGD'nin görüş ve ilkeleri doğrudan bu gelişmeler içinde biçimlenmiştir. Eylem çizgimizde, örgütlenmemizde bu gelişmeler yansımaktadır.

İGD'nin 1 yıllık çalışmalarına bakacak olursak, bu çalışmaların içinde özellikle iki ana hedefin ağırlık kazandığını görürüz. Bunlardan birincisi; gençlik hareketini işçi sınıfı hareketiyle aynı kanalda birleştirme çabasıydı. Diğeri ise, anti-faşist ve anti-emperyalist tüm gençliğin güçlerini birleştirmekti.

Arkadaşlar!

«Gençliğin yolu, işçi sınıfının yoludur» belgisini örgütlenme çabalarımızın, eylemimizin baş yerine oturttuk. İşçi sınıfıyla, gençliğin birleşmesi için, bu ilkeyi hayata geçirmek için uğraşıyoruz. Ve bu anlamda İGD somut başarılar kazanmıştır.

Gerçekten geçen bir yıl, gençlik hareketiyle işçi sınıfı hareketi arasında sağlam köprülerin atıldığı bir yıl olmuştur. İGD'nin görüş ve ilkeleri etrafında örgütlenen gençler, yurdun dört bir yanında işçi sınıfıyla her düzeyde yakın ve sıcak ilişkiler kuruyorlar. İşçi sınıfının her eylemine destek olarak, onlarla dayanışma kurarak, görev ve sorumluluklarını yerine getirmeye çalışıyorlar. Şayet bu bağlar, amaçladığımız hedefler doğrultusunda gelişiyorsa, bunun temel nedeni hiç kuşkusuz işçi sınıfına olan güvenimizin sarsılmaz oluşundandır.

İşçi sınıfıyla, gençlik arasındaki dayanışmadan sözederken, bu dayanışmanın yığınsal biçimlerde gerçekleştiği ve görkemli bir görünüm yarattığı 1 Mayıs eyleminden söz etmek istiyorum. 1 Mayıs, işçi sınıfı hareketinde en köklü kazanımlardan biri olduğu kadar, işçi sınıfıyla gençlik arasındaki dayanışma bakımından da başlı başına bir aşamanın işaretlenmesi olmuştur. Örgüt olarak bu eylemde, disiplinli ve yığınsal bir güç olarak yeralışımızdan ötürü duyduğumuz coşku, yıllar boyu sürecektir.

Bizler, işçi sınıfıyla gençlik arasındaki dayanışmanın, en geniş ve en etkin ölçülerde gerçekleşebilmesi için, gençliğin kendi birliğini sağlaması gerektiği inancındayız.

Gençlik hareketinde doğru, tutarlı görüşlerin güç kazanması, böylesi bir birliğe giden yolu kısaltmaktadır. Fakat, toplumdaki politik düşünce ve akımları en dolaysız biçimde kendinde yansıtan ve bu bakımdan derin bir bölünme içinde bulunan gençlik kesiminde, birliği sağlamak önemli zorlukları yenmeyi gerektirmektedir.

İGD, gençliğin güç ve eylem birliğini yalnızca savunmakla yetinmiyor. Aynı zamanda bunu gerçekleştirmeye yönelik bir tavır içinde bulunuyor. Herşeyden önce, gençliği sırf kendimizden ibaret saymıyoruz. Böylesi bir sekter anlayıştan da baştan beri kaçındık ve kaçınacağız.

İlerici gençliğin güç ve eylem birliğinden söz ederken, kastettiğimiz şey, değişik politik görüş ve inançtaki ilerici gençlerin örgütlü birliğidir.

Gençlik hareketinin yaşamsal çıkarları, faşizme, emperyalizme karşı olan tüm gençliğin birliğini zorunlu kılmaktadır. Hemen belirtelim ki, işçi sınıfı hareketine ters maocu, bozguncu akımlar bu birliğin içinde düşünülemez. Bu akımlar işçi sınıfına düşman oldukları kadar, gençlik hareketine ve onun birliğine de düşmandırlar. Bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de maoculuk ve onun çeşitli türleri karşı - devrimci bir misyona sahip olarak, emperyalizmin, burjuvazinin yedek gücü

LER DERNEĞİ,

GÜÇLÜ DAHA İLERİ

olma rolünü üstlenmektedirler. Olaylar bunu yeterince kanıtlamaktadır.

İlerici gençliğin birliği, kuşkusuz somut, belirli bir platform gerektirir. Bu öyle bir platform olmalıdır ki, bir yandan sosyal demokrat olsun, demokratik sol olsun ve sosyalist olsun; her görüşteki gençlerin arasında hareket birliği sağlamalı, diğer yandan da gençliği ulusal demokratik güçlerle uyumlu bir eylem düzeyine getirmelidir. Bu açıdan, gençlik için güç ve eylem birliğinin sınırları ve hedefleri belirlenirken, ülkemizdeki ulusal bağımsızlık, demokrasi, özgürlük ve toplumsal ilerleme savaşımının genel doğrultusunu ve içeriğini dikkate almak zorundayız. Gençlik, kendi birliğini ulusal demokratik güçlerin birliği çerçevesinde düşünmeli. Ancak bu birliği gerçekleştirme yolunda bağımsız girişimlerde bulunmalıdır.

Dar örgüt hesaplarıyla, bu birliğin gerçekleşmesini engelleyici her türlü davranışa şiddetle karşıyız. Özellikle belirtelim ki, güç ve eylem birliğinin sağlanmasında kendi örgüt bağımsızlığımızdan hiç bir ödün vermeyeceğimiz gibi, başkalarından da ödün vermesini düşünemeyiz. Amaçladığımız birlik her örgütün kendi örgüt bağımsızlığına saygıyı temel almalarıdır.

Faşizm tehlikesinin sürdüğü, kanlı saldırıların yoğunlaştığı, demokratik güçlerin ağır bir baskı altına alınmak istendiği şu dönemde, gençliğin güç ve eylem birliğinin yaşatılması ivedi bir görev olarak karşımızda duruyor. Kendi dışımızdaki diğer gençlik örgütlerine ve değişik eğilimdeki gençlere bir kez daha seslenmek istiyoruz.

Kişiliğimizi özgürce geliştirebileceğimiz, sömürüsüz ve baskısız bir geleceği kurmak istiyorsak, egemen sınıfların, militarist, şovenist politikalarına hedef olmak istemiyorsak, tekellerin, toprak beylerinin sömürü ve baskılarından kurtulmak istiyorsak birleşmek zorundayız. Bizi bekleyen savaşsız ve sömürüsüz bir geleceği ancak elbirliği ile kurabilirlz.

Değerli dostlar!

İGD'nin 1. yılını geride bırakırken, aynı zamanda takvim olarak da bir yılı geride bırakmış oluyoruz.

1976, bütün dünyada barış ve güvenliğin daha da güçlendiği bir yıl oldu. Halkların demokrasi, özgürlük ve ilerleme savaşımı daha da genişledi yani yeni mevziler kazandı.

Buna karşılık, emperyalist sistemin çöküntüsü aralıksız sürdü. Kapitalist dünyanın bunalımları daha da arttı. Dünya bankası raporlarından anlaşıldığına göre, kapitalist ülkelerin ekonomik gelişmesi sıfıra doğru yaklaşıyor. Yine aynı kaynak kapitalist sisteme bağlı az gelişmiş ülkelerin ekonomik kalkınma sahalarında ciddi hiçbir gelişmenin kaydedilmediğini gösterir.

Bu ne demektir? Bu, kapitalist dünyada işsizliğin artması, enflasyonun emekçi halk için dayanılmaz boyutlara ulaşması demektir. Bu, kapitalist dünyanın ve bağımlı ülkelerin önümüzdeki yıllarda büyük sorunlarla karşılaşması demektir.

1976, dünya gençliği için de önemli bir yıl oldu. Dünya gençliğinin barış ve güvenlik davasına katkısı geçen yıl daha da arttı. Şili halkıyla dayanışma ve Luis Corvalan'a özgürlük kampanyası ve buna benzer eylemler dünyanın her köşesinde gençliği engin bir dayanışma gösterisine itti. Ve bizler tüm barışsever güçlerle, dünya gençliği ile birlikte, ilk kez uluslararası barış gününü kutladık. Şili halkı ve gençliği ile ilgili dayanışma toplantıları düzenledik. İGD, uluslararası devrimci ve demokratik gençlik hareketiyle moral dayanışmasını güçlendirmiş oldu.

Uluslararası devrim sürecinin derinleştiği 1976 yılında, ülkemizdeki egemen güçler, dünyada ki barış, güvenlik ve ilerleme eğilimine ters bir iç ve dış politikayı sürdürdüler. MC, Helsinki Konferansı'nda alınan kararları hasıraltı ediyor. Silahlanma yarışına hız veriyor. Bölgemizde barış ve güvenliği tehlikeye düşürücü bir dış politika izliyor.

1976, halkımız için, gençlik için acılı, kanlı bir yıl olarak geçti. Faşizme tırmanan gerici güçler halkımıza karşı kanlı bir terör kampanyası açtılar, 100'ü aşkın öğrenci, öğretmen, işçi katledildi.

MC'nin saldırıları, özellikle okullar ve yurtlar için daha kanlı ve tehlikeli boyutlara ulaştı. Emniyet kuvvetlerinden destek gören faşist saldırı birlikleri, okul ve yurtları kontrol altına almak, ilerici öğrencileri sindirmek için her yola başvurdular.

Can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması için verilen çabaları aralıksız sürdürmek gerekiyor. MC'nin üniversitelere elkoyma girişimleri boşa çıkarılmalıdır. Okul ve yurtlardaki faşist işgallere son verilmelidir. Bu konuda, öğretim üyelerinden velilere, tüm demokratik güç ve kuruluşlara büyük görevler düşüyor. Öğrenci gençliği faşist saldırganlara karşı yalnız bırakmamak için herkes üzerine düşeni yapmalıdır. Kaldı ki bu çaba yalnızca öğrenci gençliğin savunulması olarak düşünülmemelidir. Bunun, ülkemizdeki demokratik hak ve özgürlükleri savunmanın, faşizm tehlikesini geriletmenin somut bir eylem alanı olarak kabul edilmesi gerekir.

İGD, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için, öğrenci gençliğe yönelik kanlı terörün sona ermesi için, ilerden beri yaptığı çalışmaları, önümüzdeki dönemlerde sürdürecek, bunu etkin kampanyalar olarak gelişmesi için elinden geleni yapacaktır.

İGD, bütün bir yıl boyunca, ağır baskı ve saldırı koşulları altında çalıştı. Pek çok çalışmalarımız anti - demokratik yollarla engellendi. İGD'nin gençlik arasında kök salması, egemen güçleri tedirgin ediyor. Okullarda, anadolunun çeşitli yerlerinde faşistler ve polisler üyelerimize saldırıyor, pek çok arkadaşımız göz altına alınarak yasadışı baskılara maruz kalmaktadır.

Kuşkusuz, örgütümüze karşı bu baskı ve saldırılar genel bir politikanın sonucudur. Yalnızca biriki örnek vermek istiyorum. 10 - 17 Kasım arasında düzenlemeyi planladığımız «Dünya gençliği ve öğrencileri ile dayanışma haftası» İstanbul Valiliğinin engellemeleri sonucu yapılamadı. İGD'nin Ankara Şubesi «faaliyetten men» edildi. İzmir'de, derneğimizin çalışmalarına izin verilmek istenmiyor. Gerici güçler bütün bu anti - demokratik baskı ve saldırıları ile İGD'yi yokedebileceklerini düşünüyorlarsa, açık bir yanılgı içindedirler. Çünkü İGD, bir örgüt olarak gençliğe mal olmuştur.

Örgütümüze yönelik saldırılar, kuşkusuz yalnızca gerici - faşist çevrelerden gelmiyor. Maocu ve her türlü bozguncu görüş, bu güçlerin çıkarlarına hizmet için örgütümüze karşı planlı bir saldırı kampanyası yürütüyorlar. Onlar da yanılmaktadır. Çünkü gençlik, özellikle öğrenci gençlik, bu gibilerin keyfi sloganlarına kapılmayacak kadar örgütlü, bilinçli bir mücadele süreci içinde yer almaktadır.

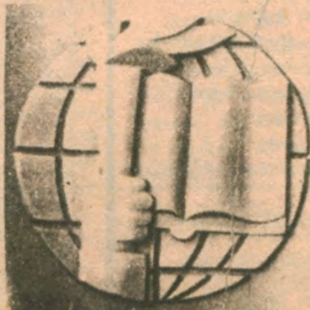
Arkadaşlar!

16 Mayıs'ta yaptığımız «Ulusal bağımsızlık ve demokrasi» gecesinde, İGD'nin yığınsallaşmakta olduğunu belirtmiştik. Bu gelişme kesintisiz sürüyor. İGD'nin üye sayısı daha şimdiden birkaç bine ulaştı. Bir kaç ilde şubeler açtı. Şimdi birçok yerde İGD'nin şube açma çalışmaları sürmektedir. Yaza kadar olan dönemde, Anadolun'un belli başlı merkezlerinde şubeler açmayı ve üye sayısını 10000'e ulaştırmayı düşünüyoruz.

İGD'yi yığınsallaştırmak, hepimizin, herkesin görevi olmalıdır.

Öğrenci gençliğin örgütlenmesini hızlandıracak her türlü çabayı göstereceğiz. Öğrenci gençliğin, üniversiteler yasasından, yönetmeliklerden ve bizzat eğitim sisteminin özünden gelen yığınla sorunu var. Öğrenci gençliğe yönelik örgütlenme çabalarımızı, onun akademik - demokratik sorunlarının çözümü doğrultusunda vereceğimiz çabayla birleştirmek zorundayız. Çünkü, bizi öğrenci gençlik ile kaynaştıracak bundan daha kısa ve dolaysız bir yol yoktur.

Önümüzdeki dönemde önem vermek zorunda olduğumuz bir başka konu da köylü gençliğin örgütlenmesidir. Ciddi hiçbir örgütlenme çabasının gösterilmediği bu alanda, İGD etkili bir çalışma yapmak, özellikle geri üretim ilişkilerinden, topraksızlıktan ve bir kesimine özgü yerleşik geleneklerden doğan sorunların gün ışığına çıkarılması için hayli çaba harcamak gerekiyor.

Genç işçilerin ve çırakların, ekonomik ve toplumsal çıkarlarını savunmak, bunların güven altına alınmasını, sendikalaşma ve sigortalı olma sorunlarına çözüm getirmek; İGD'nin başlıca çalışma konularından biridir. Genç işçilerin sendikal mücadeleye daha etkin ölçülerde katılması, işçi sınıfının yetişkin kuşağıyla daha sıkı bağlar içine girmesi için örgütümüz her türlü çabayı harcayacaktır.

İGD, egemen güçlerin her kesimdeki gerici politikalarına olduğu kadar, onların ulusal baskı ve ayrıcalık politikasına da şiddetle karşıdır. Baskıcı güçlerin, ulusal ayrıcalık sağlama politikalarına karşı olamadan tutarlı bir demokrat olunamaz. Bu nedenle ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı daha somut ve gelişkin eylemler örgütlemek amacındayız. Öncelikle gençliğin bu açıdan ortak eylemini ve örgütlenmedeki birliğinin güçlenmesi zorunludur.

Ayrıca Kasım ayında yapılması engellenen «Dünya gençliği ve öğrencileri ile dayanışma haftası»nı önümüzdeki aylardan birinde, gecikmiş olsa da yapmayı düşünüyoruz. Bu konudaki çalışmalarımız sürecektir.

İGD'nin ta baştan beri ilan ettiği, gençliğin merkezi örgütlenme hedefini, yani bir gençlik federasyonunun kurulması hedefini gerçekleştirmek amacıyla somut girişimlere geçeceğiz. Bunun belirli bir hazırlık aşamasını gerektirdiğini belirtelim. Böylesine önemli bir sorunun çözümü için çok sayıda örgütle ilişkiler kurulması, belirli görüş ve önerilerin geliştirilmesi gerekir. İlerici gençliğin birliğinin örgütsel ifadesi demek olan, böyle bir merkezi örgütlenmeyi geniş bir demokratik platform içinde gerçekleştirmek amacındayız.

İGD, bir yıllık çalışmalarının ortaya koyduğu deney ve birikimle, yeni dönemin çalışmalarına, görevlerine kendini hazırlıyor. Görev ve sorumluluğumuz büyük. Ama İGD bunu başaracak güçtedir. Geçen 1 yıllık pratiği ile bunu kanıtlamış, dostun ve düşmanın dikkatle izlediği bir örgüt haline gelmiştir.

Yaşasın ilerici gençliğin birliği.

Yaşasın emperyalizme, faşizme, militarizme, işbirlikçi burjuvazinin talan ve sömürü düzenine, ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı gençliğin bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımı...

Yaşasın ulusal, demokratik güçlerin eylem birliği.

Yaşasın İGD.

Ortaöğrenimde DÖNEMEÇ

Orta - öğrenim gençliği bugün, dünyadaki ve Türkiye'deki gelişmelerin etkisiyle hızlı bir politik uyanış içine girmiştir. Onlar, artan bir şekilde bilinçli akademik - demokratik ve politik direnişlere girişiyorlar. Bu durum ülkemizdeki savaşıma yeni bir toplumsal kesimin katılmasını getirmektedir.

Bugün orta - öğrenim kurumlarından mezun olan ya da ayrılan öğrencilerin önemli bir bölümü işçi sınıfı, büro hizmetlileri, teknik elemanlar ve diğer bölümü de yüksek öğrenim gençliği saflarına katılmaktadır. Bu yüzden orta - öğrenim gençliğinin akademik - demokratik istemleri, can güvenliği, öğrenim ve örgütlenme özgürlüğü uğruna verdiği mücadelenin işçi sınıfı bilimi doğrultusunda tutarlı bir raya oturtulması dirimsel bir önem kazanıyor. Böylesi bir görevin başarılması hem gençliğin önemli bir kesimini tekellerin ve bilime ters, bozguncu akımların etkisinden koruyacak, hem halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşına katılacak tutarlı bir dünya görüşüne sahip yeni unsurların yetişmesini sağlıyacak, hem de üniversite gençliğinin ve diğer demokratik toplumsal kesimlerin politik konumunu işçi sınıfının yanına doğru yükseltecektir.

ORTA - ÖĞRENİM GENÇLİĞİ VE DEMOKRASI SAVAŞIMI

Orta - öğrenim gençliği demokrasi savaşımı içinde yer alırken bir yandan tüm demokratik güçlerin genel planda verdikleri ortak savaşıma katılmalı, diğer yandan kendi özlük sorunları için mücadeleyi de gevşetmemelidir. Böylelikle hem mevzilerin tek tek elden gitmesi önlenmiş olur, hem de daha geniş yığınlar mücadele alanı içine girebilir. Ne sağ oportünistlerin önerdikleri toplumsal katmanların yalnız kendi dar mesleki çıkarlarıyla, yalnız özlük sorunlarıyla ilgilenmeleri, ne de «sol» oportünizmın kitlelere dayatmaya çalıştığı akademik demokratik hakları koruma ve genişletme uğruna mücadeleyi reddeden «hemen devrim» anlayışı toplumsal kurtuluşu gerçekleştiremez. Orta - öğrenim gençliğinin mücadelesi özlük akademik - demokratik (maddi kültürel) sorunlar üzerinde temellendirilip ustalıkla genel planda verilen ileri demokratik iktidar savaşımıyla birleştirilmelidir. Öğrenci hareketi ancak işçi sınıfının önderliği altında kararlı ve sürekli olabilir. İşçi sınıfı ve tüm emekçilerin emperyalizme, yerli - yabancı tekellere ve büyük toprak beylerine karşı verdikleri mücadeleden kopuk «akademik» öğrenci eylemlerinin etkili olabileceği düşünülemez. Gücünü işçi sınıfı hareketiyle birleştirmeyen hiç bir gençlik hareketinin kalıcılığı ve başarısı söz konusu olamaz. Çağımızda öğrenciler, anfilerde ve okul kantinlerinde devrim perspektifleri aramanın imkânsızlığını her geçen gün daha iyi kavramakta ve «GENÇLİĞİN YOLU İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR» belgisine daha bir inançla sarılmaktadırlar.

ÖRGÜTLENMEK ZORUNLUDUR!

Her toplumsal sınıf ve tabaka, varlığını sürdürmek ve yaşam koşullarını geliştirmek için örgütlenmek zorundadır. Ege-

ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİ VE ACİL TALEPLERİ

Gerici, ezberci, yığmacı, üretimden kopuk, sözde parasız, eleyici, ayrıcalıklara ve eşitsizliklere dayalı olma, öğrencilerin sosyal gelişimine önem vermeme, baskıya dayanma v.b.

İşte ortaöğrenimin içinde bulunduğu somut durum!.. Bu sorunların tümü bir araya getirilince, ülkemizdeki sosyo - ekonomik yapı da açıkça gözler önüne serilmektedir. Bu açıdan eğitim alanındaki sorunların çoğunluğu, doğrudan düzenle ilgili konulardır. Onun için, uzun vadeli sorunlarla kısa vadeli sorunları ustalıkla birleştirerek, bu düzenin sınırları içinde elde edilebilecek hedefler yolunda yığınsal demokratik eylemler geliştirmek gereklidir. Sorunlarımızın köklü çözümü ise ancak, işbirlikçi burjuvazinin egemenliğine son verilip, yerine ilerici, demokratik, halktan yana bir iktidarın kurulmasıyla gerçekleşecektir.

- Silahlanmaya ayrılan paralar eğitim olanaklarımız için kullanılmalıdır.
- Özel okul, dershane, paralı kurs vb. fırsat eşitsizliğine neden olan kurumlar kapatılmalıdır!
- Gerici ders kitapları derhal kaldırılmalı, yenilerinin hazırlanışına ise ilerici öğretmen ve öğrenci kuruluşları da katılmalıdır!
- Okullarda, öğrencilerin sosyal ve kültürel gelişimini sağlıyacak eğitsel kol çalışmalarına (ders saatlerinin içinde ve en az iki saat) gereken olanaklar sağlanmalı ve kollar üzerindeki baskılara son verilmelidir!
- Öğrencilerin yönetmeliklerdeki en doğal ve yasal hak.. ÖĞRENCİ BİRLİĞİ'nin kuruluşu engellenmemelidir. Eğitsel kol başkanları ve sınıf temsilcilerinden oluşan Öğrenci Birliği için kuruluş izni, yer ve imkân sağlanmalıdır!
- Notlarının ortalaması 6 tutanlar doğrudan sınıf geçmelidir!
- İkinci dönem not sınırlandırılması kaldırılmalıdır!
- Eylüle kalan son sınıf lise öğrencileri de merkezi yerleştirmeye dahil olmalıdır.
- Takıntılı lise son sınıf öğrencilerinden üniversite sınavlarında başarılı olanlar, sınıf geçmiş sayılmalıdır!
- Üniversiteye giriş sınavı kaldırılmalıdır. Giriş herkese açık olmalı, orta öğrenim de buna göre yeniden düzenlenmelidir.
- Faşist disiplin yönetmeliği değiştirilmelidir. Yöneticilere keyfi ceza verme olanağı sağlayan 6. madde iptal edilmelidir.
- Öğrenciler, öğretmenler ve öğretmen liselerindeki gerici, faşist baskı son bulmalıdır!

Liselerdeki gerici - faşist saldırılar son bulmalıdır. Özellikle Ülkü Ocaklarının kapatılması, okulların çevresindeki faşist yuvaların dağıtılması için tüm ilericiler birlik içinde mücadele etmelidir!

- MESLEK LİSELERİNDE :
- Atölye ücretleri artsın, emek sömürüsü kalksın!
- Stajlar yararlı bir şekilde yapılsın, ücretleri ödensin!
- Yaralanan ya da sakatlanan arkadaşlarımız için okula bir yardım fonu kurulmalıdır. Bu fonun kaynağı, öğrencilerin ürettiklerinden elde edilen gelirle sağlanmalıdır.
- Bütün meslek liseliler SİGORTALI olmalıdır!
- Meslek lisesi mezunlarına meslek garantisi sağlanmalıdır!
- Meslek liselilerin, üniversiteye girişlerini kısıtlayan tüm engeller en kısa zamanda kaldırılmalıdır!

«DEMOKRATİK LİSE» yolunda, yukarıdaki isteklerimizi elde etmek için ilerici ortaöğrenim gençliğinin birliğini sağlıyalım!

boykottaki Vefa Lisesi öğrencileri:

"ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ KURULMALIDIR"

Vefa Lisesi öğrencileri, demokratik istemlerinin idarece kabul edilmemesi üzerine boykota gittiler.

Liseden bir grup öğrenci ile boykotlarının nedenleri ve sorunlarını içeren bir söyleşi yaptık. Öğrenciler sorularımızı şöyle yanıtladılar:

● Boykotunuzun nedenleri nelerdir?

Sorunlarımız gerici eğitim sistemi ve okulumuza özgü sorunlardır. Tüm Türkiye çapında ilerici öğrencilere uygulanan faşist baskılar, Vefa Lisesi öğrencilerine de uygulanmaktadır. Son bir aydır baskılar yoğunlaşmıştır. Lise Müdürü Üsküdar Kız Lisesi Müdürü iken oradan alınıp okulumuza müdür yapılmıştır. Bu gerici müdür daha okula geldiğinin ilk günü tüm lise son sınıf öğrencilerini salona toplamış, kendilerine soruları olup olmadığını sormuştur. Kendisine eski görevinden neden alındığını soran bir arkadaşımızın bu sorusunu cevaplandırmamış ve daha sonra da sudan bir sebeple bu arkadaşımızı okuldan atmıştır. Bu toplantının, ilerici öğrencileri tanımak için yapıldığı ilerici arkadaşımızın okuldan atılmasıyla ortaya çıkmıştır.

Ayrıca, okulda azınlıkta olmalarına rağmen, müdürden aldıkları güçle gerici öğretmenler, ilerici öğrenciler üzerinde notla baskı yapmaktadırlar. Örneğin matematik hocası Mehmet Hanedan'dan sadece faşistler iyi not almaktadır. Ahlâk dersi öğretmeni ise kitaptaki konuların aynısını yazılılarda ve sözlülerde öğrencilerden istemektedir. Öğrencilerin görüşlerini hiç dikkate almamaktadır. Bu faşist öğretmenler, faşist öğrencilerle birlikte okulun yanındaki İlim Yayma Cemiyeti'nde yemeğe gitmekte, orada toplantılar yapmaktadırlar. Matematik öğretmeninin parayla karne sattığı ve rüşvet aldığı okulda yaygın bir söylentidir. Daha yeni bir öğretmen olmasına ve yakın zamana kadar kirada oturmasına rağmen şimdi birkaç tane katı, bankada parası vardır. Sadece maaşıyla bunlara sahip olabilmesi biraz düşündürücüdür. Yine okulumuzdaki Baş Müdür Muavininin İstanbul'daki Ülkü Ocaklarının bir şubesinin başkanı olduğu söylenmektedir.

Okulda yatılı kalan öğrencilerin durumu da çok kötüdür. Yatakhaneler yeterli ısıtılmamakta, yemekler kötü çıkmakta, sular akmamaktadır. Gerici müdür, pansiyon başkanına istifa etmesi için baskı yapmaktadır.

Ortaokul bölümünün binası bakımsızlıktan yıkılmak üzeredir. Tamirat için hiç bir girişimde bulunulmamaktadır.

İşte tüm bu sorunlarımızın karşılanmaması boykotumuzun ana nedenleridir.

● Boykota başlamanızdan sonra gelişen olayları anlatır mısınız?

Boykota gitme kararını öğrencilerin büyük bir kesimi destekledi. Boykot kararının alınması üzerine müdür okula polis çağırdı. Okuldan dışarı çıkarıldık. Sonraki gün okulun yanındaki «İlim Yayma Cemiyeti»nde kalan akıncılar ve faşistler, öğrencilere saldırdılar. Arkadaşlarımızın kararlı karşı koyuşları üzerine çevrede tek tek dolaşan arkadaşlara saldırmaya, boykotumuzu bu yolla kırmaya çalıştılar. Tüm bu saldırılara rağmen boykotumuzu sürdüreceğiz.

İsteklerimiz şunlardır:

Gerici müdür istifa etmelidir!

Okul idaresine hâkim olan tüm gerici öğretmenler görevlerinden alınmalıdır!

Yatılı arkadaşlarımız üzerindeki baskılara son verilmelidir!

Gerici kitaplar okutulmamalıdır!

Spor salonu öğrencilere devamlı açık olmalıdır!

Demokratik lise savaşımızda örgütlü mücadele etmemizin önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır!

Öğrenci Birliklerinin kurulmasına izin verilmelidir!

«ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİ HAREKETİ BUGÜN, KESİN BİR DÖNEMECİ AŞMA NOKTASINA GELMİŞTİR. HAREKETİN KISIR DÖNGÜLERDEN KURTULMASI, GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİNİN OLUŞMASI, BOZGUNCU AKIMLARIN TECRİD EDİLMESİ ANCAK VE ANCAK BU DÖNEMECİN AŞILMASIYLA GERÇEKLEŞEBİLİR.»

men sınıflar ellerindeki devlet aygıtıyla «düzeni» örgütlerler. Ezilen sınıf ve tabakalar ise türlü örgütlerle (dernek, birlik, oda, sendika, kooperatif, parti vb.) muhalefetlerini yükseltir ve mücadeleye atılırlar. Tüm gençlik ve orta - öğrenim gençliği mevcut demokratik kazanımlarını korumak ve genişletmek için verdiği mücadeleyi ülke planındaki ilerici cephenin yanında saf tutarak sorunlarının köklü çözümünü sağlıyabilir. Orta - öğrenim gençliği de ulusal demokratik cephede kararlı ve sağlam bir biçimde yer alabilmek için örgütlenmek zorundadır.

ORTA - ÖĞRENİM GENÇLİĞİ VE «ÖRGÜTLERİ»

Bugün her soydan ve boydan işçi sınıfına ters akımlar liseli gençleri «kendi orta - öğretim dernekierinde» örgütleme uğraşı içindedirler. Ve hepsi de kendilerinin «orta - öğrenim gençliğinin tek, merkezi yığınsal kitle örgütü» olduklarını ya da olma yolunda olduklarını söylüyorlar. Bu, tümüyle tekkeci ve dar görüşlü bir anlayışın ürünüdür. Bazıları ise «Tam bağımsız ve gerçekten demokratik» örgütleriyle (!) bu anlayışa sözde karşı çıkar görünüyorlar. İşçi sınıfının politik mücadelesinden tam bağımsız, bozguncu - bölücü, karşı - devrimci Maoculuk için gerçekten demokratik olan bu «geniş» anlayış, orta - öğrenim gençliğini «dar» bir akademizm içine hapsedip sözde «politik haklar için mücadele» diyerek kitlelerden koparken kendisini de bir kaç metre karelik Maocu - goşist karması tekkeye hapsetmektedir.

Sözün kısası; bugün, 'ORTA - ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN TEK, MERKEZİ YIĞINSAL, DEMOKRATİK ÖRGÜTÜ'nün yaratılması yolunda alabildiğine engeller çıkaran çeşitli guruplar «köşekapmaca» oynayarak karışıklık ortamını daha da körüklüyorlar.

İlerici orta - öğrenim gençliği bu dernekçikleri bir yana iterek; eğitsel kollar ve Öğrenci Birlikleri temeli üzerinde yükselen orta - öğrenim gençliğinin akademik - demokratik, kültürel ve politik çıkarlarının kararlı savunucusu olan ve barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesi veren işçi sınıfı ve emekçi halkımızın yanında saf tutan, bilimin gösterdiği doğrultudaki örgütlenmesini yaratacaktır. Faşizme tepeden ve tabandan geçit açılmak istendiği günümüz Türkiye koşullarında böylesi bir görev, hayati bir önem taşımaktadır. Bu yoldaki mücadelemiz komandosundan Maocusuna kadar tüm engelleri aşarak yükselmektedir.

«ORTA - ÖĞRENİM GENÇLİĞİ HAREKETİ BUGÜN, KESİN BİR DÖNEMECİ AŞMA NOKTASINA GELMİŞTİR. HAREKETİN KISIR DÖNGÜLERDEN KURTULMASI, GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİNİN OLUŞMASI, BOZGUNCU AKIMLARIN TECRİT EDİLMESİ ANCAK VE ANCAK BU DÖNEMİN AŞILMASIYLA GERÇEKLEŞEBİLİR.»

öğrenci birlikleri ve eğitsel kollar

«Bugün öğrenci gençlik hareketinde en canlı ve gelişmeye en uygun örgütler tek tek birimleri temel alan örgütlenmelerdir. Her bölümde öğrencileri en geniş ölçülerde örgütlemek ve öğrenci sorunları üzerinde en etkin çalışmaları yapabilmek bakımından bu (birim) örgütler hayati bir önem taşımaktadır. Ancak bu öğrenci örgütlerinin kurulması pratikte bir yığın engeli aşmayı gerektiriyor. Herşeye rağmen (yine de) bu güçlükler aşılabilir.» **(İYG, Sayı: 1, Gençliğin Örgütlenmesi ve Federasyonlaşma, sayfa 5).**

Orta - öğrenim gençliği için bu aşılması gereken ve aşılabilir olan engeller çok daha fazladır. Fakat daha şimdiden ortaya belirli bir birim örgütlenme çizgisi çıkmıştır: **ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ.** Bunlar fakülte dernekleri gibi değildirler, fakat 18 yaş sınırının olduğu ve liselerde dernek kurulamadığı bu koşullarda hemen birim öğrenci derneklerinin kurulmasını düşlemek zordur. Oysa Öğrenci Birlikleri çalışmalarının özü ve yapısı açısından geliştirilmeye açık birim organlar olarak karşımızda duruyor. Bu kuruluşların oluşturulmasında diyalektik bir bütünlüğe sahip iki çıkış yolu bulunmaktadır: 1 — **Eğitsel Kol Başkanlıkları, 2 — Sınıf Temsilcilikleri.** Bazı okullarda daha önceki okul yönetmeliğinin 86. Maddesinden hareketle, eğitsel kol başkanlıklarının ve öğretmenler kurulunun seçeceği bir rehber öğretmenin bir araya gelmesiyle 'Öğrenci Yönetim Kurulu' oluşturulmaktadır. Bu daha çok eğitsel kolların oldukça işlediği okullarda gündeme gelmektedir. Bazı okullarda ise, sınıf temsilciliklerinin biraraya geldiği kuruluş, Haysiyet Kolu, Okul Yönetim Kolu, Öğrenci Temsilciliği, ya da Temsilciler Kurulu adlarını almaktadır. Bu, görüldüğü gibi bir eğitsel kol olarak çalışabildiği gibi bunun dışında da kalabilmektedir. (Bunun en temel bir eğitsel kol mu, yoksa ayrı bir öğrenci kuruluşu mu olması gerektiği sorunu henüz çözülememiş, pratik deneyimlere kalmıştır.) Şimdiye kadar bu iki kuruluştan birisi (eğitsel kol başkanlığı ya da Öğrenci Temsilciler Kurulu) Öğrenci Birliği olarak çalıştırılmıştır. Fakat gerçekte bu iki kuruluşun bir üst düzeyde (Öğrenci Birliği olarak) birleştirilmesinin gerekli olduğu pratikte ortaya çıkmıştır.

Öğrenci Birliği amaç olarak: Eğitsel kollar arasındaki uyum, işbirliği ve dayanışmayı sağlamak ve tüm öğrenci sorunlarına eğilmek, okuliçi ilişkileri geliştirmek, öğrenci - öğretmen ve öğrenci - yönetim ilişkilerini düzenlemek konularını içermelidir.

Bugün için her okulun somut durumuna göre Temsilciler Kurulu ya da Eğitsel Kol Başkanlıkları hareket noktası olarak seçilip bu doğrultuda birim örgütlenmeye girişilmelidir. Bu kuruluşlardan hangisi önce kurulursa diğerinin kurulup güçlendirilmesi çalışmalarına ağırlık verilmelidir. Eğitsel kol çalışmalarına ise; 'Birim örgütlenme iskeleti' işlevleri olabileceği gibi 'Kitlesel kültür çalışmaları' niteliklerinden dolayı da büyük önem vermek gerekmektedir. Bu doğrultuda ilk yapılacak iş, EĞİTSEL KOLLARIN İŞLETİLMESİdir. Daha sonra bu çalışmalar haftalık ders programı içine (en az 2 saat) alınmalıdır. Eğitsel kollar öğrencilerin isteğine göre kurulmalı, çalışmalara katılmak doğrudan öğrencilerin isteğine göre olmalıdır. Çalışmaları yönetim kurulu ve eğitsel kol başkanı aracılığıyla öğrencinin kendisi yönetmeli, kol öğretmeni yalnızca «rehber» olmalıdır. Daha önceden kazanılıp yönetmeliklere geçirilmiş bu haklar gerici - feşist saldırılar karşısında kararlılıkla savunulmalıdır. Ayrıca sınıf temsilciliklerine ve eğitsel kol başkanlıklarına gerici, faşist, birliği bozucu (Maocu... vb.) unsurların sızmaması için de çalışmak gerekir. Birimlerde örgütlenme savaşımı (gerek Eğitsel Kollar Başkanlığı, gerek Öğrenci Temsilciliği, gerekse Öğrenci Birliğinin kurulması) sırasında mücadelenin çeşitli biçimlerinin (en alt düzeydeki biçimlerden en yığınsal ve en yüksek mücadele biçimlerine kadar) somut koşullara uygun olarak gündeme getirilmesi gerektiği unutulmamalıdır. (Örneğin sınıf temsilciliklerinin ya da eğitsel kol başkanlarının imzalı dilekçeleri, okul çapında imza kampanyası, ilerici öğretmenlerle dayanışma, kitlesel çıkışlar vb.) İki alt kuruluştan biri Öğrenci Birliği işlevini görebilir.

Fakat sabır ve kararlılıkla, yığınsal olarak, bilimin gösterdiği yolda yüründüğünde; Öğrenci Birlikleri, ileride demokratik bir işleyiş ve öze kavuşmuş, eğitsel kol çalışmalarını ve öğrenci kitlesini yönlendiren, okul yönetiminden bağımsız ve ülke çapındaki merkezi bir demokratik yığın örgütünün en alt birimleri olan öğrenci kuruluşları haline geleceklerdir. Bu konuma ulaşmasının bizim özverili çalışmalarımıza bağlı olduğunu hiç bir zaman unutmamalıyız.

MAOCULUK ÇIKMAZI ve İNÖNÜ LİSESİNDE "BİRLİK"

İYG İzmir Bürosu

İnönü Lisesi, İzmir'in yeni fakat hareketli liselerinden biri... Demokratik kazanımlar açısından bir kısım liselere göre oldukça önemli adımlar atmış bu lisedeki arkadaşlarımız... Geçen yıl sabırlı ve dikkatli bir mücadele sonucunda oluşturulan Öğrenci Birliği (ÖĞRENCİ YÖNETİM KURULU), deneysizlikler yüzünden yeterli olmadıysa da, öğrenci - öğretmen dayanışmasını somutlaması ve öğrencilerin dikkatini **okul yönetimine katılmaya** çektiği için yararlı oldu. Geçen yıldan çıkarılan deneyimler Ö.Y.K.'nun bu yılki çalışmalarına kuşkusuz ışık tutacaktır. Eğitsel kol çalışmalarında —diğer liselerdekine paralel olarak— yapılan tüm kısıtlamalara rağmen öğrenciler, buralardaki çalışmalarla geniş öğrenci kitlesinin sosyal ve kültürel düzeylerinin yükselmesine yardımcı oluyorlar. Bu görevi asıl yüklenmesi gereken Millî Eğitim Bakanlığı'dır, ama onlar emperyalizme çalışacak **robot** beyinler yetiştirmeyi tabiî ki tercih ediyorlar.

Öğrenciler okulda **yalnızca** gerici öğretmenlerle, yönetmeliklerle ve çağdışı - faşist içerikli kitaplarla mücadele etmiyorlar. Okulda faşistler yok ama onları aratmayan bir başka gurup var: Maocular!...

Geçen yıl attıkları her adımla geniş öğrenci kitlesinden daha da soyutlanan okuldaki her türden Maocu gurup ihbarcı, maceracı ve zorbalıkçı tavırlarını her fırsatta gösteriyorlar. Ama karşılarına bütün okulu arkalarına almış ilerici öğrenciler bir kale gibi dikilince son çare olarak ancak pavyon fedailerinin başvuracakları yöntemlere sarılıyorlar: Kaba kuvvet, zorbalığa kalkışma, kızlara saldırma, polislik yaparak öğrencileri ihbar etme v.s...

İnönü Lisesi'nden bir gurup öğrencinin bize yazdığı uzun mektuptan edinebildiğimiz bilgiler böyle... Okuldaki son gelişmeleri mektuptan aynen aktaralım.

«Düşünce tartışması yerine kaba kuvvetle görüşlerini kabul ettirebileceklerini sanan bir avuç zorba, okul çıkışında dışardan getirttikleri bir kısım gözü dönmüşlerle, kitle halinde çıkan öğrencilere tam teçhizatlı olarak saldırdılar. Okulda ilerici düşüncelerin yayılmasından ölesiye korktuklarından, gözleri dönmüş bir şekilde ilerici avına çıkan Maocu bozguncular, önlerine kim gelirse tartakladılar. Tam faşistlere özgü bu işi yaparken kitlenin olanları izlemesi, bir anda onlara karşı duyulan nefretin genişlemesine yol açtı. Bütün öğrenci arkadaşlar, onların bu iğrenç tavırlarını görünce, taraflarını daha açık bir biçimde seçmeye başladılar. Arkadaşlarımızdan birinin ertesi gün dedikleri ilginçti:

«Bugüne dek ben, bu tartışmalar karşısında 'tarafsız' kalmayı denedim. Ama gördüm ki **'tarafsızlık' diye birşey olamaz ve** bizim gibilerin bu tavrı, bir avuç maceracıya daha da cesaet veriyor. Artık bundan sonra **bizim saflarımız da belli olmuştur!»**

Aralarındaki **ince** ayrılıkları kendileri de bilmeyen ama ortak yanları **milliyetçilik** olup **ilericilere karşı hemen domuz topu oluveren** her türden Maocuları, ihbarcıları ve sokak kabadayılarını içeren bu zorba takımını, artık kendi sempatizanları bile desteklemiyor. Son olaylardan sonra, **eskiden Maocu olan bir gurup arkadaş özeleştiri yaparak saflarımızda toplandılar.** Arkadaşlarımız şöyle diyorlar:

«Maocular, özellikle bizleri ilerici arkadaşlarla en küçük bir ilişkiye bile geçirmemeye çalışıyorlardı. Sizin görüşlerinizi tanımamızdan ölesiye korkuyorlardı. Bütün bunlarda, onların ancak 'kafakol' ilişkileriyle ayakta durabildiklerini açıkça gösteriyor. İlerici arkadaşların da bize karşı hatalı tutumları oldu ama sanıyoruz ki bu, bizi de Maocu olarak gördüklerindendi!.. Son olaylardan sonra anladık ki Maocuların düşünceleri iflâs etmiş! Çünkü faşistlerden başka hiç kimse fikir tartışması yerine böylesi bir yolu seçmez!..»

Evet! Dünya çapında iflâs eden ve Çin'de bile sonu gelmiş olan Maoculuk, İnönü Lisesi'nde de bataklığa, yani lâyık olduğu yere gömüldü. Bizim her zaman okulda, dikkatli ve sabırlı bir tavır içinde bulunmamızın da bunda önemli bir payı vardır. «Nerede hareket, orada bereket!» mantığıyla hareket eden ve devrimcilikleri okul dönemiyle sınırlı olan «keskin kantin devrimcisi» Maocuların maceracı çıkışlarına engel olduk. Onların kaba kuvvet yöntemlerine karşı bilimsel dünya görüşümüzle çıktık, bizi çekmek istedikleri noktaya gitmedik ve **tüm okulun çıkarlarını** ön plana aldık. Bizim bu sorumlu tavrımızdır ki, birçok arkadaşımızın Maocularla birlikte bataklığa saplanmasını önledi. Bu arada şunu da çok iyi kavradık: — **Faşistlerin ya da işçi sınıfına ters Maocu v.b. akımların karşısına, geniş öğrenci kitlesi aktif bir şekilde, kitlesel olarak çıkarsa ancak, onları tecrit edip maceracı girişimlerine set çekebiliriz.**

Artık İnönü Lisesi'nde geniş bir öğrenci kitlesini oluşturan bizler, eski kırgınlıklarımızı bir yana itip tek bir yürek ve tek bir yumruk olduk. Gençlik, dağınıklığının acısını çok çekiyor. Bunu hergün okuyoruz, görüyoruz. Biz bu duruma, kendi okulumuzda bir son vermek amacındayız! İşte bunun için lisemizde **gün, öğrencisi ve öğretmeniyle elele vererek, birlik, dayanışma içinde olma günüdür!**

Hâlâ Maocularla birlikte olan tüm inanmış, iyi niyetli, namuslu arkadaşlara ve 'taraflı - tarafsız' bütün öğrencilere çağrımız şudur:

«EMPERYALİZME, FAŞİZME, TEKELLERE, IRKÇILIĞA, SÖMÜRGECİLİĞE, YENİ - SÖMÜRGECİLİĞE, ŞOVENİZME, MİLİTARİZME ve İŞÇİ SINIFINA TERS TÜM SAPIK AKIMLARA KARŞI; SOSYALİST, DEMOKRATİK SOLCU, SOSYAL DEMOKRAT, İLERİCİ, YURTSEVER BÜTÜN GENÇLERİ GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRİP TEK YUMRUK OLMAK İÇİN İLERİ!...»

İŞÇİ SINIFININ YİGİT SAVAŞÇISI NÂZIM HİKMET 75 YAŞINDA

Nazım Hikmet 1902 yılında döneminin ileri düşüncelerine sahip bir ailenin çocuğu olarak Selanik'te doğdu. Annesi Celile hanım resim öğrenimi görmüş ve Fransız Devrimi duyarlığı ile eğitilmişti. Nazım ve kızkardeşi, annesinin yanında büyüdüler. İkisinin de bakım ve eğitimini şairin dedesi Mehmet Nazım Paşa üstlendi. Mevlevi olan dedesi Farsça öğrenmesi için bir derviş öğretmen tutmuştu Nazım'a. Ama herşeyden daha çok, Anadolu masalları ve türküleri çekiyordu Nazım'ı.

Nazım Hikmet,

İnsanlığı, sermayenin karanlığından emeğin aydınlığına çıkarmak için gerekli olan ilk ışığı, 19 yaşında ulusal kurtuluş hareketine katılmak üzere Anadolu'ya geçerken, İnebolu'da karşılaştığı Spartakçılar diye adlandırılan işçilerde bulacaktı. Ve bundan böyle adayacaktı yaşamını, sanatını insanlığın kurtuluş savaşımına. İlk şiirini on üç yaşında, ikincisini on dördünde, üçüncüsünü on altısında yazdı... Büyük dedesi Nazım Paşa şairdi. Evlerinde şiir baş köşedeydi. İlk şiiri on yedi yaşında basıldı.

Bir inilti duydum serviliklerde
Dedim burada da ağlayan var mı?
Yoksa tek başına bu kuytu yerde,
Eski bir sevgiyi anan rüzgâr mı?

Bu şiirde o dönem Türk toplumu ve şairin kendi kişisel duyarlığı yansımaktadır.

On altı Mart 1920 de İstanbul işgal altındaydı. Emperyalistler Türkiye topraklarını, Türkiye emekçi halkının elinden alıp paylaşmaya geldiler.

'Anadolu'nun en bereketli toprakları, en hünerli şehirleri düşman elinde: on beş il ve ilçe, dokuz büyük şehir, yedi göl ve on bir ırmak, üç deniz ve altı demiryolu ve milyonlarca insan, bizim insanımız, düşman elinde.'

Bu dönem, Nazım'ın kaleminden böyle dile gelecekti. Halkının türküleriyle, masallarıyla büyümüştü. Ve halkı, dayanılmaz acısından, kırılan onurundan söz edecek, bağımsızlık çağırısını haykıracak ulusal şairini bekliyordu.

Anadolu'da kurtuluş savaşı başlamıştı. Nazım, emekçi halkının özgürlük özlemini dile getiriyordu şiirlerinde. Beklenen ulusal şair ortaya çıkmıştı.

İstanbul'da işçiler, sosyalistler, yurtseverler ulusal bağımsızlık için bütün güçleriyle çalışıyorlardı. 1 Mayıs kutlanıyordu işgal altında, silah üretiliyordu ulusal kurtuluş için savaşanlara. Yurtseverler Anadolu'ya kaçırılıyordu. İşçi sınıfı ve emekçi halkımız bağımsızlık ve sömürüsüz bir dünya için örgütleniyorlardı. Ve Anadoluda:

Adana,
Antep,
Urfa,
Maraş:
düşmüş
dövüşüyordu...

İstanbul'da yaşamak git gide olanaksızlaşmakta, onur kırıcı olmaktaydı. Nazım, Anadolu'ya gitmeye, Mustafa

«75. YAŞINI BÜYÜK BİR COŞKUYLA KUTLARKEN, BÜYÜK İNSAN, BÜYÜK OZAN NAZIM HİKMET HÂLÂ ARAMIZDA YAŞIYOR. İŞÇİ SINIFININ YİĞİT VE YILMAZ SAVAŞÇISININ YÜRÜDÜĞÜ YOLDA YÜRÜMEK HEPİMİZE KIVANÇ VERİYOR.

Kemal hareketine, özgürlüğü için ayaklanan halk yığınlarına katılmaya karar verdi.

İşgal altındaki İstanbul'u 20 yıl sonra yazacağı destanında şöyle anlatacaktır:

Biz ki İstanbul Şehriyiz,
İşte arzederiz halimizi
Türk halkının yüce katına,
Mevsim yazdır,
919 dur.
Ve teşrinlerinde geçen yılın
dört düvele teslim ettiler bizi,
gözü kanlı dört düvele
Anadan doğma çırılçıplak,
Ve kurumuştu
Ve kan içindeydi memelerimiz
Biz ki İstanbul şehriyiz,
Fransız, İngiliz, İtalyan, Amerikan
bir de Yunan,
Yer bitirir bizi bir yandan,
bir yandan da kendi köpek döllerimiz
Vahdettin Sultan
Ve damadı Ferit
Ve İngiliz Muhipleri
Ve mandacılar
Biz ki İstanbul şehriyiz,
Yüce Türk halkı
Malûmun olsun çektiğimiz acılar...

1921 yılı başlarında Nazım Hikmet ve üç genç arkadaşı Anadolu hareketine katılmak üzere vapurla İstanbul'dan İnebolu'ya geçtiler.

İnebolu günleri, Nazım'ın yaşamında ve yaratıcılığında önemli bir yer tutar. Anadolu insanını ilk kez burada gördü. Burada Birinci Dünya Savaşı sırasında Almanya'da çalışan, Spartak adlı marksist örgüte giren ve kendilerini Spartakçılar diye adlandıran Türkiyeli işçilerle karşılaştı. Marks ve Engels'in adlarını ilk kez onlardan işitti. Nazım hemen hemen her akşam onlarla birlikteydi. Marksizmin ilk bilgilerini İnebolu'da geçen günlerinde edindi.

Anadolu köyleri ve insanları, Nazım'ın, sonradan ünlü «Yalınayak» şiirini oluşturacak izlenimleri oldu.

Kafamızda güneş
ateş
bir sarık.
Arık toprak
çıplak ayaklarımıza çarık
ihtiyar katırından
daha ölü bir köylü
yanımızda
yanımızda değil
yanan
kanımızda.
Omuz yamçısız
bilek kamçısız
atsız, arabasız,
jandarmasız,
ayı ini köyler
balçık kasabalar
kel dağlar aştık,
işte bi o diyarı böyle dolaştık.
Hasta öküzlerin
yaşlı gözlerinde
dinledik taşlı tarlaların sesini.
Gördük ki vermiyor
toprak altın başaklı nefesini
kara
sapanlara

Anadolu köyünün gerçek görünümü buydu işte ve Nazım bunu bütün ürpertici çıplaklığı ile betimledi şiirinde.

Köy ve köylüler için soyut ve duygusal acıma şiirleri yazan aşirleri ağır sözlerle suçladı:

Ey cam karınları
sarı
nargileler gibi horuldayan,
ey, üç katlı yaylısının içinden,
sağır
burunsuz
kör
köylülere

Piyer Loti ahı çekip geçen
ağzı gemli
eli
kalemli
efendiler.
Tatlı masal dinlemekten gayri
usandık.

Anadolu yolculuğu büyük bir yaşam deneyi oldu genç şair için. Anadolu gözlerini açtı onun. Halkın daha iyi bir yaşama ulaşması için, savaşmak gerektiği düşüncesine vardı. İnebolu'da merak ettiği bir konuya, sınıflar ve sınıf savaşı nedir sorusuna, Anadolu'da yanıt buldu.

Anadolu halkı, Emperyalizme karşı, toprakları için, kanı - canı bahasına dövüşüyordu. Sosyalistlerin örgütlediği çeteler de içindeydi bu dövüşün. Artık Nazım, halkının yanıbaşında, sömürüsüz bir dünya için savaşması gerektiğini daha iyi anlıyordu. Anadolu insanı, toprağını elinden almaya gelen emperyalistlere karşı direniyordu. Emperyalizmin ve sömürünün zincirini ilk kıran genç sosyalist devlet, SSCB, Türkiye'de boy veren bu ulusal kurtuluş savaşının yanındaydı. Ve Anadolu, kadınıyla, erkeğiyle toprak için, ekmek için, ulusal bağımsızlık için yürüyordu:

Ayın altında kağnılar gidiyordu.
Kağnılar gidiyordu Akşehir üstünden Afyon'a doğru.
Toprak öyle bitip tükenmez,
dağlar öyle uzakta,

Ama uzak dağlar, bitip tükenmez topraklar aşıldı, atıldı düşman yurdumuzdan.

Nazım, halkının yanıbaşındaydı artık, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı, ulusal bağımsızlık için savaşmıştı. Şimdi yine örgütlü bir biçimde, sömürüsüz bir dünya için savaşımını sürdürüyordu. Ve Nazım, bu savaşımda bir sıra neferi gibi yerini alıyor, yaşamını, yüreğini, kalemini ona adıyordu. Ama İşçi ve emekçilerin kanları - canları bahasına savaşarak kurdukları 'bağımsız Türkiye'de' burjuvazi iktidarı ele geçirmek istiyordu. İşçi sınıfının ve emekçilerin sömürüsüz bir dünya için örgütlü savaşımını engellemek istiyorlardı. Bu savaşımın öncülerine ağır baskı uygulamalarına başladılar. Mustafa Suphi ve 14 arkadaşı Karadenizde öldürülmüştü. Ama emekçilerin özgürlük savaşımını durduramadılar, durduramıyacaklardı. Bu inanç Nazım'ın şiirlerinde yaşıyordu:

KALBİM

Göğsümde 15 yara var...
Saplandı göğsüme 15 kara saplı bıçak..
Kalbim yine çarpıyor
Kalbim yine çarpacak...
Göğsümde 15 yara var
Sarıldı 15 yarama
Kara kaygan yılanlar gibi karanlık sular
Karadeniz boğmak istiyor beni,
boğmak istiyor beni
kanlı karanlık sular...
Saplandı göğsüme 15 kara saplı bıçak
kalbim yine çarpıyor
kalbim yine çarpacak...
Göğsümde 15 yara var
Dediler göğsümü 15 yerinden,
Sandılar ki vurmaz kalbim kederinden
kalbim yine çarpıyor,
kalbim yine çarpacak...
Yandı 15 yaramda 15 alev,
Kırıldı göğsümde 15 kara saplı bıçak...
Kalbim,
Kanlı kızıl bir bayrak gibi çarpıyor
çar-pa-cak

NAZIM HİKMET'İN 75. DOĞUM YILI İÇİN YAZDIĞIMIZ BU YAZI BU SAYIYLA SONA ERMİYOR. YAZIMIZ GELECEK SAYILARDA DEVAM EDECEK.

KAPİTALİZM VE SEYİR SPORU

Kapitalist ülkelerde geniş kitlelerin, emekçi halkın spor yatma olanakları yoktur. Ama tüm spor dallarında yarışmalarda büyük bir seyirci kitlesi bulunur. Burjuvazi, seyirci kitlesini artırmak için 100 binlik, 200 binlik stadyum yatırımları yapmaktadır. Bu sayede burjuvazi, artı - değer sömürüsünden sonra, işçiye verdiği ücretin bir kısmını da bu yolla geri almak istemektedir. Spor alanlarının tüketim eşyalarının reklamları ile dolu olması, işçi ve emekçileri bir başka yönden şartlandırmaktadır.

Kapitalist ülkelerde üst yapı kurumlarından biri haline gelen spor, belli çevrelerin yaptıkları, göze hoş gelen, yüzbinlerce insanın yüzbinlerce lira ödeyerek bir araya geldikleri bir olaydır. Seyir sporu, yüzbinlerin spor yapma olanaklarını yok etmiştir. Bunun yanında kapitalist ülkelerin az sayıda sporcusu bu yolla milyoner olmuştur. **Muhammed ALİ** (ABD) boks, **Sonja HEİNE** (Norveç) buz pateni, **Pele** (Brezilya) futbol, **W. CHAMBERLAİN** (ABD) basketbol, **J. WEİSMÜLLER** (ABD) yüzme sporları vb. yıldızlar (!) spordan kazandıklarından çok daha fazlasını reklam filmlerinden kazanmışlar ve **beşyüz milyon** ile **bir milyar ikiyüz milyon** arasında servet sahibi olmuşlardır. Daha önemlisi bu sporcuların toplumdaki saygınlığı, emekçileri bir diğer yönden olumsuz bir biçimde etkilemektedir. Geçtiğimiz aylarda yurdumuza gelen Dünya boks şampiyonu M. Ali' nin karşılanışı hatırlarımızdadır.

Emperyalizme bağımlı ülkelerde (Örneğin Türkiye'de) ise spor yapan kitlelerin sayısı daha da azalmaktadır. Uluslararası yarışmalarda ise bu ülkeler tamamen silinmektedir. Gelişmiş kapitalist ülkelerin bu yarışmalarda gösterdiği görece başarıya, bu ülkelerde ender rastlanır.

Yani bu ülkelerin kapitalist yolla kalkınmaya çalışmaları, onların sanayilerini emperyalizme bağımlı kıldığı gibi, sporda da bu bağımlılık kendini göstermektedir. Kapitalist ülkelerdeki «özel mülkiyet» esasına dayanan «daha çok kâr» histerisi altında, seyir sporunun özünü oluşturan profesyonellik, gizli profesyonellik ve şike olayları artmaktadır. Spor; müşterek bahis, piyango, kumar aracı haline getirilmektedir.

Kâr esasına dayanan gizli profesyonellik, yarışmalara daha fazla seyirci çekebilmek için özel sporcuların profesyonelce yetiştirilmesine dayanır. (Gizli profesyonellik, sosyalist ülkelerde "amatörlük ruhu"nun kalmadığını savunur.)

Burjuvazi, profesyonellikte olduğu gibi, gizli profesyonel sporcular sayesinde amatör spor dallarından da aynı çıkarları sağlar. Örneğin, Fransız atleti Guy DRUT (110 m. engelli Olimpiyat şampiyonu) gizli profesyonellikten bıktığı için atletizmi bıraktığını açıklıyordu.

Türkiye'de profesyonel liglerde, özellikle ligin bitimine yakın, belli bazı kulüplerin «şampiyon» olma ya da «düşmeme» si için şike yapmaları sık rastlanan olaylardandır. Ve bu yüzden tüm namuslu kulüpler, profesyonel sporcular, hakemler, kapitalist devlet yapısına uygun olarak, tüm köşe başları satın alınabilir. Şike olaylarına adı en çok karışan, başkanlarını zengin edip reklamını yapan, büyük seyirci kitlesini stadlarda toplayan, büyük transferlerle rekor kıran Fenerbahçe kulübü başkanı Faruk Ilgaz bu konuda şunları söylüyor : «Amatör ve profesyonel liglerde şike yapıldığı gerçek, ama önlemek imkânsız. Çünkü ahlâk meselesidir.»

Seyir sporuna türlü «ahlâk» sızlıklar katarak sermayelerini çoğaltmak isteyen burjuvazi, bu kadarla da yetinmiyor. Çifte bahisler, totolar düzenleyerek emekçilerin elindeki beş - on kuruşu da bu yoldan sömürmek istiyor. Daha da önemlisi emekçileri, «2,5 TL ya bir hafta heyecan» yutturmacasıyla bir hafta boyu «zengin olma» (!) hayalleriyle uyutmak istiyor.

Kısaca, seyir sporunun amacı çok yönlü «varyasyonlarla» kapitalist ülkeler egemen güçlerinin sermaye birikimlerini hızlandırmaya, emekçilere vermek zorunda kaldıkları ücretlerin bir kısmına bu yolla elkoymaya dayanmaktadır.

Ayrıca, seyir sporu, gelişen işçi sınıfı hareketini, buna bağlı olarak tüm demokratik güçlerin eylem birliğini bozmaya, unutturmaya yönelik bir uyuşturucu olarak kullanılmaktadır. Bu açıdan seyir sporunun görevi pornografik (seks) ve polisiye filmlerin kitleleri morfinleyici özelliği ile aynı işlevi görmektedir. Bu işlev, kitleleri uyuşturmak, gerçek sorunlarından uzaklaştırmak, işçi sınıfı ve demokratik güçlerin ortak eylemini bastırmak olarak ortaya çıkmaktadır.

Yine seyir sporuyla, bölgeler, kentler, ülkeler arasındaki barışı zedeleyici olaylar çıkartabilmektedir. Etnik gruplardan, ulusal ve bölgesel ayrıcalıklardan yararlanan şovenist, militarist, faşist güçler, bunları spor alanlarında, yarışmanın içinde kışkırtarak büyük çatışmalara yol açmakta, halklar arasında nefret ve kin tohumları ekmektedirler.

Örneğin Sivasspor - Kayserispor, Kırıkkale - Tarsus maçlarında, Beşiktaş ROMEN Stenau karşılaşmasında vb. çıkan olaylar hepimizin hatırındadır.

Özetlersek; seyir sporu, burjuvazi tarafından sömürü ve kâr düzenini sürdürebilmek için bütün pislikleri içinde taşıyan, yoz, emekçi halka yararsız bir kurum halindedir. Ve kapitalist ülkelerde bu amaçla uygulanmakta, yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır.

ürün

SOSYALİST DERGİ

31. Sayı ÇIKTI

- Mustafa Suphi ve Arkadaşlarının ölümünün 56. yıldönümü.
- Türkiye İşçi sınıfından Nazım Hikmet'e selam.
- Şanlı 16 Eylül Genel Direnişi üzerine.
- Demokratik örgütlerin açıklaması.
- DÜNYA İŞÇİ SINIFI PARTİLERİ ÜZERİNE BİLGİLER.
- Maoculuğun Marksizm düşmanı özü.
- Eylemde Barış Stratejisi.
- AYIN HABER ÖZETLERİ (TASS)

Yazışma adresi : P.K. 41 SİRKECİ - İST.

SİTE YURDU FAŞİST YUVASI OLMAYACAKTIR !

İstanbul Site Öğrenci Yurdu üzerindeki faşist baskılar sürdürülüyor. İlerici öğrencilerin kaldığı yurtları faşistleştirme girişimlerinin en yoğun bir biçimde kendini hissettirdiği Site yurdu üzerinde her geçen gün gerici güçlerin yeni bir oyunu ile karşılaşıyoruz. Son olarak 6 Ocak tarihinde yurdun hemen karşısında olan ve faşist Ü. Ocaklı komandoların kaldığı Sivas yurdundan açılan ateş sonucu iki ilerici öğrenci yaralandı. Polisler saldırganları yakalayacakları yerde Site Yurdu'na girdiler, ilerici yayın organlarını, kitapları yırtıp yaktılar, çok sayıda öğrenciyi alıp götürdüler. Gözaltına alınanlardan İYÖD Başkanı Paşa Güven kendisine yapılan işkenceler sonucu koma halinde hastaneye kaldırılmıştır. İşkence uygulamaları 12 Mart döneminde olduğu gibi yoğun olarak sürdürülmektedir. Gerici faşist karması MC'nin bilim ve ilerici, devrimci öğrenci düşmanlığının yeni bir kanıtı olan bu olaya ilerici öğrenciler, demokratik kuruluşlar sessiz kalmamalı, bu tür anti - demokratik baskılara karşı seslerini yükseltmelidirler.

Yine geçtiğimiz günlerde Kredi ve Yurtlar Kurumu yönetmeliğinde öğrencilerin aleyhine yeni kısıtlamalar getirilmiştir. Buna göre öğrencilerin kredileri sudan bahaneler ve keyfi kararlarla kesilebilecektir.

İlerici öğrencileri yıldırmaya, Demokratik Üniversite savaşımına ket vurmaya yönelik anti - demokratik yönetmenlik maddesi hemen iptal edilmeli, kredi ve yurtlar yönetmeliği tümüyle demokratik bir öze kavuşturulmalıdır.

ilerici gençliğe yönelik saldırılar karşısında sessiz kalmayalım

Egemen burjuvazi, gerici - faşist karması MC, ilerici güçler üzerine azgınca saldırıyor. Özellikle Millî Güvenlik Kurulu'nun önümüzdeki salı günü (11 Ocak 1977) toplanacağını gözönüne alırsak yurt düzeyinde yoğunlaşan baskı ve terörün nedenini daha açık olarak görürüz. Gerici - faşist karması MC'nin ille de «sıkıyönetim» diye tutturması, faşizme geçit bulmak için her yöntemi denemesi, saldırıların kaynağını oluşturuyor.

BURJUVAZİ BİR İŞÇİYİ DAHA KATLETTİ!

Hayatın her alanında süregelen kanlı terör 7 Ocak 1977' de Gaziantep'te kanlı boyutlara vardı.

Faşistlerin katlettiği işçi Yaşar Çatalbaş'ın cenazesini almak için hastane önünde toplanan ilerici - yurtsever gençlere, halka polis saldırdı, 200'den fazla ilerici gözaltına alındı. Dövüldü, işkence gördü. Egemen güçlerin saldırıları sadece bununla kalmadı. Son günlerde sıkıyönetim komutanları gibi görev yapan MC valileri, ilerici örgütleri kanunsuz olarak kapatmak yoluna gidiyorlar. Yeni açılan İlerici Gençler Derneği Gaziantep Şubesi'de olaylardan sonra valilikçe kapatıldı.

Son günlerde İlerici Gençler Derneği'ne ve üyelerine yönelik saldırılar boşuna değil. İGD'nin her geçen gün yığınsallaşması ve gençlik içerisinde kök salması egemen güçleri maocu, goşist bozguncu akımları tedirgin ediyor, korkutuyor. Ve saldırılar her yönden yoğunlaşıyor. Önce Ankara İGD şubesinin, ardından Gaziantep şubesinin kapatılması, İzmir Şubesi'nin çalışmalarının engellenmesi bu korkunun kanıtıdır.

Bu olaylar karşısında ilerici güç ve kuruluşların sessiz kalmaması, gençliğe, onun örgütüne sahip çıkması bir yurtseverlik görevidir.

İlerici gençlik, saldırgan MC'nin oyunlarını boşa çıkaracak, saldırganlara gereken cevabı verecek kadar kararlı ve sorumlu bir tavır içindedir. MC'nin **«Sıkıyönetim»** ve **«Üniversitelere el koyma»** tehditlerine maddî temel yaratmaya, gençliği bu karanlık emeline alet etmeye çalıştığı böylesi günlerde, gençliği yalnız bırakmak, ona sahip çıkmamak gerici egemen güçlerin işine yarar. Yurtseverlik sorumluluğumuzu duymalı, gençlik üzerinde oynanan oyunlara son vermeliyiz.

OLAYLARLA İLGİLİ OLARAK İGD'NİN AÇIKLAMASI

Gaziantep Şubesi'nin kapatılması ile ilgili olarak İGD Genel Sekreteri Baki Temel Saçlı imzalı bir basın bildirisi yayınlanmıştır. Bildiri şöyledir :

«Halk düşmanı gerici - faşist güçlerin temsilcisi olan MC'nin işçi sınıfı ve tüm demokratik güçler üzerinde uyguladığı baskılar gün geçtikçe artmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Gaziantep'te İ.Y.G. gazetesini satan gençler üzerine faşistler tarafından saldırı düzenlenmiştir. Daha sonra planlı bir şekilde devam eden faşist saldırılar sonucu bir işçi ölmüş, yüzlerce genç yaralanmıştır. Olaylardan sonra sürdürülen aramalar sonucunda İGD'nin Gaziantep Şubesi valinin emriyle gerekçesiz kapatılmıştır. Egemen çevreler ve gerici basının kapatma gerekçesi olarak dernekte dinamit bulunduğu şeklindeki haberler asılsız ve kasıtlıdır.

Gerici güçlerin bundan güttüğü amaç açıktır. İlerici yurtsever gençliğin işçi sınıfı ve emekçi halkımızın yanında gelişen mücadelesini ellerinden geldiğince önlemektir. İşbirlikçi burjuvazinin, gerici güçlerin politik temsilcisi MC şunu çok iyi bilsin ki, ilerici, yurtsever gençliğin işçi sınıfı ve emekçi halkımızın yanında yükselen mücadelesi hiçbir güç tarafından engellenemeyecektir. Yasal hiçbir dayanağı olmadan kapatılan İGD Gaziantep Şubesi açılmalıdır! Son günlerde artan anti - demokratik, faşist uygulama ve İGD'ne yönelik provokatif yayınları protesto ediyoruz.»

İGD,

(Baştarafı 2. sayfada)

sı ile birlikte İYÖD Başkanı'nın gözaltına alınıp işkenceden geçirilmesi derneğin basılarak içeride bulunanların gözaltına alınması son bir örnek olarak gösterilebilir.

Tüm ilerici yurtseverlerin nefretini kazanan bu faşist saldırı ile ilgili olarak İGD Genel Sekreteri basına şu açıklamayı yapmıştır :

"Paşa Güven'e yapılan işkence insanlık dışıdır. Gerici faşist karması MC'nin son günlerde demokratik kuruluşlar üzerindeki baskı ve terörü alabildiğine artmıştır. Bunun son örneğini İYÖD Başkanının gözaltına alınması ve kendisine işkence yapılmasıdır. Bu insanlık dışı davranış tüm ilerici yurtseverlerce nefretle karşılanmıştır. İGD olarak, egemen güçlerin bu ağır saldırısını protesto eder, tüm demokratik güçlerin bu konuda sessiz kalmamasını talep ederiz.

https://book.tiyps.com/Common/RezvEdit.jsp

24 ocak emperyalizm ve siyonizme karşı arap halklarıylarıyla dayanışma günüdür

ORTADOĞU HALKLARININ SAVAŞIMI EMPERYALİZM ve SİYONİZM BÖLGEDEN KOVULANA DEK SÜRECEKTİR !

İçlerinde gençliğin uluslararası yığın örgütleri, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu ve Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin de olduğu dünya demokratik kamuoyunun üzerinde titizlikle durduğu ve çözümü için çeşitli ülkelerde yürütülen konferans, miting, seminer, yürüyüş gibi eylemlerle özveriyle çalıştığı konulardan biri de Orta - Doğu sorunudur. Sorunun barışçı çözümü ve bu çözüm için sosyalist ülkelerin ve diğer demokratik güçlerin önerilerinden gazetemiz sayfalarında sık olarak söz ettik. Ayrıca bu konularda gençliğin uluslararası toplantılarında tartışılan öneri ve isteklerin de ilerici Türkiye gençliğine iletilmesinde bizlere düşen görevi gençliğin uluslararası dayanışma ruhuna uygun bir biçimde yerine getirdiğimize inanıyoruz. Biz bu yazımızda Orta Doğu'daki savaşın kaynağı, emperyalizmin jandarması İsrail devletinin kuruluşunu ve Siyonizmin bölgeye yayılışını kısaca inceleyeceğiz.

2 Aralık 1917'de Lord Rothschild'e İngiliz Dışişleri Sekreteri Arthur Balfour tarafından yazılan mektupta «Filistin'de Yahudiler için ulusal bir ülke oluşturulması» yolundaki İngiliz Hükümeti'nin uygun gördüğü çözümden açıkça söz ediliyordu. 1914'de Osmanlı idaresindeki Filistin topraklarında 600.000 Arap ve 120.000 Yahudi bulunmaktaydı. Siyonistlerin Yahudileri bu topraklara göçe zorlaması sadece sorunlar ortaya çıkartmaktaydı. Birinci Dünya Savaşından sonra Filistin'de bir sömürge yönetimi kuran İngiliz emperyalizmi eski yöntemine «böl ve yönet» ilkesine başvurdu ve Yahudilerin bu bölgeye örgütlü bir biçimde yerleştirilmesi için sürdürülen siyonist girişimleri destekledi. «Toprağa özgürlük» belgisi altında siyonist topluluklar Arap toprak sahiplerinden, kiracıların kovulması koşullarıyla topraklar ele geçirdiler. Toprak 49 yıl boyunca sadece Yahudi soyundan gelenlere devredilebilecektir.

Emperyalist çevrelerce de desteklenen ve garanti altına alınan bu uygulama gelişti ve yayıldı. Arap halkları kendi varlıklarını da tehdit etmeye başlayan bu göçe karşı 1920 - 21 yıllarında başkaldırdılar. 1922'de Filistin, Milletler Cemiyeti tarafından Büyük Biritanya'nın manda idaresine verildi. Alınan bu adaletsiz karardan sonra da, İngiltere siyonist arzuları desteklemeye devam etti. Bu arada Araplar emperyalist sömürüye ve siyonist yayılmaya karşı direnişler, 1930 - 31 yıllarında ve 1936 - 39 yıllarında yükselen hareketler sonucu Yahudilerin yürüttüğü göç sınırlanmak, durulmak zorunda kaldı.

1939 yılındaki Londra'da yapılan Filistin Konferansı'nda ileri sürülen, «İngiliz mandasının 10 yıl daha devamı ve bağımsız Filistin devletinin yaratılması» önerisine Araplar karşı çıktı. Siyonistler de göçü sınırlandırdığı için bu plana karşı çıkıyorlardı. İngiliz mandası gene de 1948'e İsrail Devletinin kuruluşuna dek sürdü.

1942'de New York'ta yapılan Siyonist Biltmore konferansında tüm Filistin'de bir Yahudi devleti kurulması istendi. Pratik olarak orada yaşayan Araplara hiç bir hak tanınmamıştı. Aynı zamanlarda ABD emperyalizmi siyonistlerle yakın ilişkiler içine giriyordu. Bu gelişim ABD Kongresinin siyonist önerilerini tanımasıyla gelişti. Filistin ve tüm Orta Doğu'daki çıkarları ABD'nin İngiltereyi o bölgeden kovmasını gerektiriyordu. İngilizlerin eski «böl ve yönet» ilkesine sarılarak göçü desteklemeye başladılar. İngiliz emperyalizmi ise feodal Arap rejimlerinin tarafını tuttu. Emperyalistler arasındaki çıkar savaşımı bölgeye kan ve gözyaşından başka bir şey getirmiyor, bölünme daha da büyüyordu.

1948'de Arap nüfusu 1914'e oranla iki kat artmışken, Yahudi nüfusu ise beş kat artmıştı. İsrail devletinin kurulmasıyla İsrail ile bazı Arap devletleri arasında anlaşmazlıklar savaşa dönüştü ve İsrail emperyalistlerin de desteği ile 6700 km kare toprağı işgal ederek Arap nüfusunun çoğunluğunu ülkelerinden kovdu. Komşu ülkelere sürülen 857.000 Arap ciddi, 1967'den sonra daha da büyük boyutlara varan mülteci sorununu doğurdu. İsrail geriye kendi topraklarına dönmek isteyenlere izin vermedi ve ele geçirdiği, gaspettiği mülk ve toprak için karşılık vermeyi reddetti.

İsrail liderlerinin yayılmacı arzuları devletlerinin kuruluşundan beri sürmektedir. İsrail'in kuruluşundan az bir zaman sonra Ben Gorion şu kışkırtıcı açıklamayı yapıyordu: «İsrail ülkenin sadece bir kısmında kurulmuştur.» Aynı Ben Gorion 1952'de hükümeti, ancak «güneye yayılmak için tüm olanaklı yolların kullanılması koşuluyla» kurabileceğini söylüyordu.

İsrail saldırgan politikasıyla bölgede emperyalizmin jandarmalığını resmen üstlenmişti. Mısır'da gelişen ilerici hareketin Süveyş Kanalını ulusallaştırmaya çalışması üzerine İsrail birlikleri bu ülkeye Ekim 1956'da saldırıya geçti ve İngiliz, Fransız askerleriyle birlikte emperyalistlerin saflarını ve çıkarlarını savundu. Bu sırada uluslararası basın tekelleri gerçeği dünya kamuoyunun gözünden gizliyordu. Mısır halkının direnci ve dünya barış güçlerinin karşı koyması emperyalistleri ve İsrail'i kanalı ele geçirme girişimlerinden alıkoydu.

Bu olaydan takriben on yıl sonra, İsrail, 1956'lardaki saldırıya katılmamış olan ABD emperyalizminin bölgedeki saldırı aleti olma görevini üstlendi ve halen de yürütmekte. Orta Doğu'daki ekonomik çıkarlarını geliştirmek ve stratejik durumunu güçlendirmek isteyen ABD, 1967 yılında İsrail'e yeni bir hedef gösterdi: Mısır, Suriye ve Ürdün. Ani saldırı sonucu bu ülkelerin topraklarının bir kısmını ele geçirdi.

1967'den bu yana sürdürülen saldırgan politika yer yer sıcak savaşa dönüştü, 1973'de olduğu gibi. Ürdün, Suudi Arabistan gibi gerici Arap ülkelerinin emperyalizme karşı kararsız, uzlaşmacı tutumu Arap halklarının zaferini geciktiriyor. Bölge halklarına karşı, geçtiğimiz yıl içinde İsrail'in kuzeyinde güvenceli bir ülke yaratmak amacıyla ABD emperyalizmi tarafından kışkırtılan iç savaş, Suriye'nin Lübnan'a müdahalesi gibi girişimler bölge halklarının ve dünya ilerici kamuoyunun tepkisini çekti. Bu bölgede barışın sağlanması acil bir görev olarak durmakta.

Emperyalizme ve siyonizme karşı Arap halklarıyla dayanışma gününde, şu istemleri haykırmak her Türkiyelinin uluslararası ve ulusal görevidir :

— Tüm yabancı asker ve silahlar Orta - Doğu'dan çekilmeli ve bu bölge halklarına kendi geleceklerini kendilerinin belirleme hakları verilmelidir.

— İsrail işgal ettiği topraklardan çekilmeli ve bu konuda Birleşmiş Milletler kararlarına uyulmalıdır. İşgal altındaki topraklarda sürdürülen özümseme ve kıyım politikasına son verilmelidir.

— YAŞASIN ARAP VE İSRAİL HALKLARININ EMPERYALİZME VE SİYONİZME KARŞI DAYANIŞMASI.

iki devrimciyi anıyoruz

Rosa Luxemburg

Karl Liebknecht

Dünya işçi sınıfı ve gençlik hareketinin iki ünlü savaşçısı, Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht, 15 Ocak 1919'da Almanya'da faşistler tarafından katledildiler. 1905 Rus devrimi sonrasında, Avrupa'da gelişen gençlik hareketinin öncü eylemcilerinden olan Liebknecht ve Luxemburg sadece Almanya'da değil, dünyanın her köşesinde anılmaktadır.

Beliren savaş tehlikesine karşı yiğitçe direnen sosyalistler kendi ülkelerinin savaşçı, militarist politikasına karşı dövüşüyorlardı. Sosyal Demokratların büyük bir kısmı ihanet ederek savaş kredileri lehinde oy kullandılar. Gericilerin her yerde ilericilere saldırdığı, savaş çığlıkları attıkları böyle bir dönemde halk ve gençliği doğru yolda anti - militarist savaşıma çağıran Luxemburg bir çok kez burjuvazi tarafından tutuklandı, tehdit edildi.

1907 yılında, çeşitli ülkelerden binlerce gencin toplandığı Birinci Uluslararası Gençlik Konferansında başkan seçilen, gençliğin etkin liderlerinden Liebnecht Gençlik Enternasyonalinin çekirdeği olan uluslararası büronun da ilk lideriydi. Militarizme karşı yazdığı bir kitaptan ötürü, kale hapsine çarptırılan Liebknecht'in serbest bırakılması için Almanya'da yığın gösterileri olmuştur.

Tarih sonraları bu iki devrimcinin ne denli haklı olduğunu birçok kereler kanıtlamıştır. Biz de Türkiyeli ilericiler olarak bu iki anti-militarist savaşçıyı anar, uğrunda dövüştükleri yoldan gittiğimizi övünçle bildiririz.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK
Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

Sahibi : Serter ERSİN
Sorumlu yönetmen : Bahattin SEVEN
Yönetim yeri : Başmusahip sok. No. 3 Daire: 1 Cağaloğlu / İst.
Yazışma adresi : P.K. 914 Sirkeci / İstanbul

B Ü R O L A R
AKDENİZ : İnönü Cad. Kızılay İşhanı arkası Özkan Ap. No. 5 Kat: 3 ADANA
ANKARA : Rüzgârlı Sok. Fazilet Han Kat: 4 No: 414 ULUS
DİYARBAKIR : Gazi Cad. Eğili İşhanı No. 307 Kat: 3
EDİRNE : Vilayet Pasajı Kat: 2
GAZİANTEP : Çukur Mah. Çukur Oba Sok. No. 23
İZMİR : Halimağa Çarşısı 863. Sok. Küçükçerçioğlu İşhanı No. 1 - 2 KONAK

ABONE KOŞULLARI :
6 Aylık : 25 T.L.
1 Yıllık : 50 T.L.
Yurtdışı iki katıdır.

DİZGİ : Özal Matbaası
BASKI : Özakın Matbaası
Son baskı tarihi : *10.1.1977*